

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

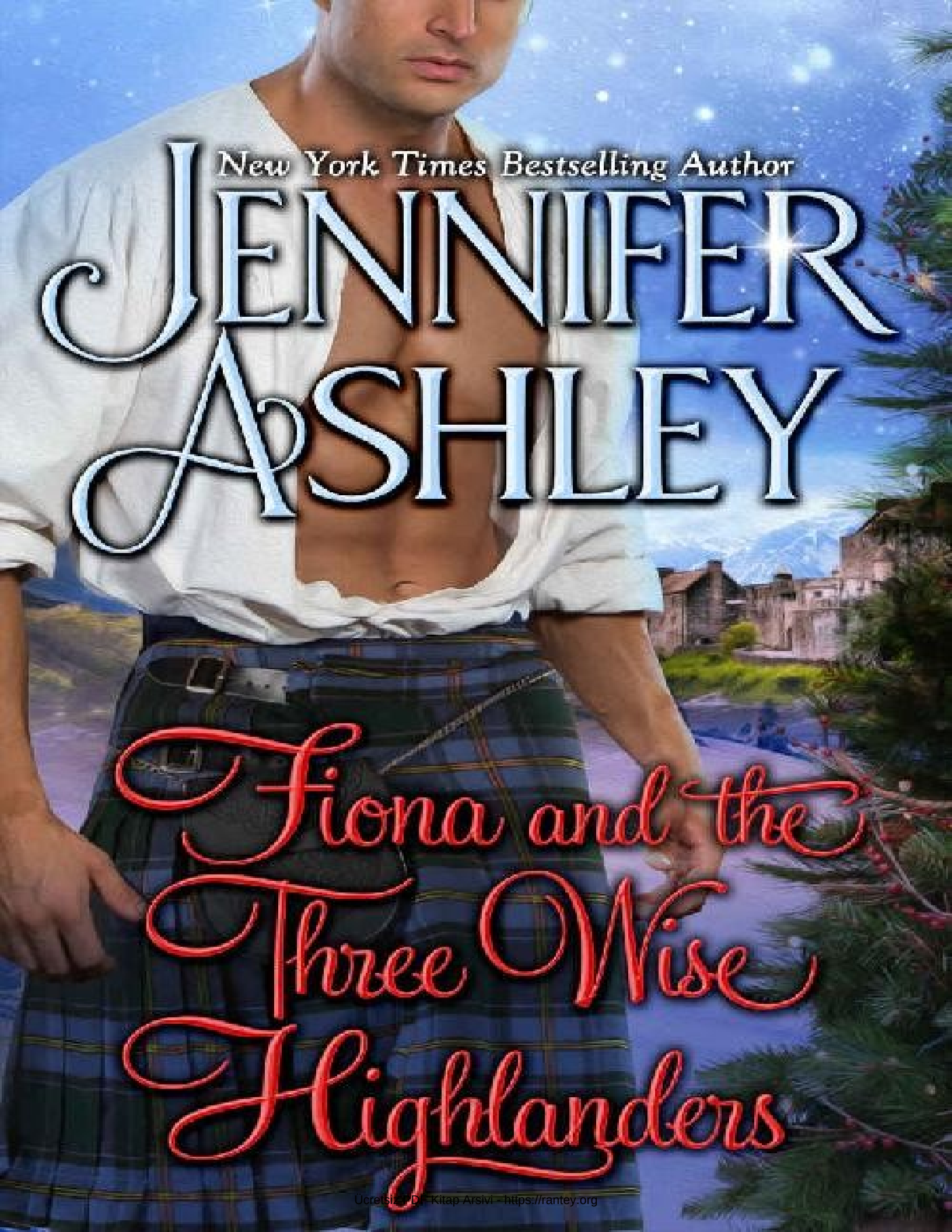
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

JENNIFER
ASHLEY

*Fiona and the
Three Wise
Highlanders*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

FIONA VE ÜÇ BİLGE DAĞLI
BİR MACKENZIES / MCBRIDES ROMANI

JENNIFER ASHLEY

JA / AG YAYINCILIK

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Sonsöz](#)

[Ayrıca Jennifer Ashley](#) .

[Yazar Hakkında Telif Hakkı](#)

— . . . —

BÖLÜM 1

Kilmorgan Kalesi, 1892

"Papa."

Ian Mackenzie, özel çalışma odasına dönüştürdüğü çatı katındaki masasında, en küçük kızı Megan'ın sesini duyunca ısındı. Deşifre etmekte olduğu, 1350'lerden kalma, atası Yaşlı Dan Mackenzie'yi ve Berwick Savaşı'ndaki başarılarını anlatan bir mektuptan başını kaldırdı. Geçmişe, İskoçya için verilen savaşa ve Yaşlı Dan'ın düklükle ödüllendirilmesine dair tüm düşünceler aklından uçup gitmişti.

Megan on yaşındaydı, annesinin parlak kahverengi saçlarına ve mavi gözlerine sahipti. Kitapları ve müziği çok sever, oturup kitap okumaktan ya da piyanoda tatlı notalar çalmaktan mutluluk duyardı. O da en az Ian kadar ailenin geçmişiyle ilgiliydi.

Ian hiçbir şey söylemedi, Megan'ın ona neden geldiğini söylemesini bekledi. Megan da onun gibi utangaçtı ama söyleyecek bir şeyi olduğunda kararlı bir şekilde konuşurdu. "Stuart Cameron'a ne oldu baba?" Megan odayı geçti

masasının yanında duruyordu. Saçında bir fiyonk vardı, gözleriyle uyumlu mavi bir fiyonk ve başının üzerinde peri kanatları gibi yükseliyordu. Ian aniden onun bir peri olduğu ve dikkatli olmazsa kendisinden uçup gideceği izlenimine kapıldı.

"Baba?"

Ian bakışlarını yaydan ayırıp kızın gözlerine dikti. "Evet, genç kız. Stuart Cameron. Will Mackenzie'nin en iyi arkadaşı."

Birkaç gün önce Ian, genç Mackenzie neslini, Culloden Savaşı'ndan sağ kurtulan atalarının kardeşi Alec Mackenzie'nin hikâyesiyle eğlendirmişti. Alec, aile dostları Stuart Cameron'ı esaretten ve kesin ölümden kurtarmıştı.

Ian kâğıtlarını dikkatle katladı ve bir kenara itti. Yaşlı Dan'ın beklemesi gerekecekti. Kızını kucağına aldı, sabit tutmak için kolunu beline doladı.

"Stuart Cameron hapisten kaçtıktan sonra Alec ve Will ile birlikte Fransa'ya gitti," diye başladı Ian. "İskoçya'ya döndüğünde

1746 yılının Aralık ayında Fiona Macdonald ile tanıştı."

"Hayır, baba." Megan sitem dolu gözlerle ona baktı. "Bir hikâyeye böyle başlanmaz."

Ian bir damla neşe hissetti. Ailesi onun prosedürlere bağlı biri olduğuna inanırdı ama ne zaman bu kurallardan sapsa şaşkınlıklarını gizleyemez ve onu geri yönlendirirlerdi.

"Evet, öyle." Ian Megan'ı daha da yakın tuttu. "Yeniden başlayacağım."

Sandalyede arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı, okuduğu mektuplardaki kelimeleri ve annesi Elspeth Cameron'ın evlilik yoluyla büyük büyük büyük teyzesi olan Fiona Macdonald'ın günlüğünü aklına getirdi.

"Bir zamanlar ..."

Inverness yakınlarında, Aralık, 1746

Balthazar'ın hanına sallana sallana giren üç adam, kalın paltolar, buradan Aberdeen'e kadar her çamur parçasını ezmiş olması gereken çizmeler ve kulaklarına kadar indirilmiş sıırıslı şapka giymişlerdi.

Fiona Macdonald şöminenin yanındaki sıcak köşede kıpırdamadan oturuyor, ayaklarını yerdeki samana gömüyordu. Yanında, hizmetçisi, uzun zamandır arkadaşı ve komplocu dostu olan Una, bir anda bekçi köpeği olmaya hazır bir şekilde kaskatı kesilmişti. Una, Fiona'nın ortak odada dinlenmek zorunda kalmasından memnun değildi ama han bu gece kalabalıktı ve hancının kızı onun için bir oda hazırlıyordu.

"Hediyelerle geldik," diye seslendi adamların en küçüğü. Güneşten ağarmış kahverengi saçlarını ortaya çıkarmak için şapkasını çıkaran itibarsız bir adamdı. Cildi eski derinin sert kahverengi tonuna sahipti ama gülümsemesi genişti, dişleri lekeli olsa da bütündü. "Noel'de sizi bir hana yönlendiren bir yıldız gördüğünüzde yaptığınız şey bu değil mi? Ahırda ziyaret etmemiz gereken küçük bir bebek var mı?"

Dumanlı ortak salondaki adamlar gülüştüler. Gürültü arasında hancı Balthazar parmaklarıyla sakalını sıvazladı. "Burada zaten bir bilge adam var, Gair Murray, ve seni küçük bir bebeğin on adım yakınına yaklaştırmam."

"Beni tanıyorsun o zaman?" Gair'in gülümsemesi genişledi. "Ve adımla diline doladın, öyle mi? Sanırım bedava bir kavanoza değer."

"Herkes seni tanıyor, Gair. Burada dostlar arasındasın."

Fiona, ellerini soğumakta olan çay bardağına sararken, pek olası değil, diye düşündü. Bir kaçakçı olan Gair Murray'nin gerçek bir dostu yoktu. İskoçya'nın dört bir yanındaki adamlara para karşılığı iyilik yapıyor, bir yandan da kendisi için kaldırabileceği her şeyin peşinde koşuyordu.

Dünyadaki tek arkadaşı, eğer öyle denebilirse, yanındaki zayıf ama çok daha uzun boylu adamdı. Padruig dünyaya gri bir gözle bakıyordu, diğeri ise uzun zaman önceki bir savaşta kaybolmuş ve deri bir bantla kapatılmıştı.

Her iki adam da paltolarının üzerine pelerin giymişti; Padruig'inki siyah, Gair'inki ise eski bir ekoseye benzediği şüphesini uyandıran şeritli kahverengiydi. Fiona onun yasak bir ekose giyerken yakalanmayacağını umuyordu.

Padruig, her zamanki gibi, daha geveze olan Gair hancıyla şakalaşırken hiçbir şey söylemedi.

Fiona üçüncü figüre giderek artan bir gerginlikle baktı. Adam kocaman bir ayıydı, şüphesiz bir İskoçyalıydı, saçları tuhaf bir siyah tonundaydı. Şapkasını çıkardığında bir tutamı dökülünce is olduğunu anladı. Gerçek rengini gizlemeye çalışıyordu.

Kulaklarına kadar sade gri bir atkıyla örtülüydü, üç kişi arasında pelerini olmayan tek kişi oydu. Boyunu gizlemeye çalışır gibi sırtını kamburlaştırmıştı ama bunu pek becerememişti. Bu adam dik, gururlu ve kibirli durmaya alışkın biriydi.

Belki de birçoğunun gibi onun da ruhu kırılmıştı. Fiona da bir zamanlar gururlu bir İskoçyalıydı.

Hâlâ da öyleyim. Biz yenildik, gitmedik.

Adam, Balthazar'ın üç adam için masaya koyduğu bira fincanını içebilmek için eşarbını indirmek zorunda kaldı. Ani bir alev çizgisi gibi parlayan saçlarına daha fazla is bulaşmıştı.

Sadece bir kişinin saçları bu parlak kıızıl tonundaydı. Ama o ölmüştü, Culloden'den sonra Hanoverliler tarafından yakalanmış, esir alınmış ve ortadan kaybolmuştu. Fiona'nın kalbi o gün ölmüştü. Şimdiye kadar idam edilmiş olmalıydı. Fiona'nın kâbusları son sekiz ay içinde ona onun ölümünü o kadar çok göstermişti ki bundan emindi.

Ta ki adam başını çevirip ona bakana kadar.

Yaz gökyüzünü mavi gözleri onu şişliyor, bir zamanlar ateş gibi open sert ağzı kaşlarını çatıyordu. Az önce oturduğu tabureden kalktı, sanki kendini durduramıyormuş gibiydi.

Stuart Cameron.

Kardeşinin düşmanı ve *Teàrlach mhic Seamas*'ın lanetli ordusuna katılmak için kaçmadan önce huzurunu çalan adam.

PADRUIG STUART'A ENDİŞEYLE BAKTI, ancak Gair yanlarındaki adamlara seyahatleri hakkında uydurduğu bir hikâyeyi anlatmaya devam etti. Gair'in sürekli şakaları, hainliğini fark edemeyecekleri kadar geç olana kadar insanları sakinleştiriyordu.

Fiona Macdonald, İskoç Dağlık Bölgesi'nin ortasında, İngiliz askerlerinin Jakobit kokusu aldığını düşündükleri avladıkları bir yol kenarı meyhanesinde oturmamalıydı. Aylar önce gemiye atlayıp Fransa'ya ya da Alçak Ülkeler'e gitmeli ya da en azından kardeşinin yanında, güvende olabileceği bir yerde olmalıydı. Kaçmaya ya da saklanmaya karar vermemesi tipik bir davranıştı.

Stuart meyhaneyi geçip ona doğru giderken kendini durduramadı. Oda o kadar kalabalıktı ki, kimse aralarından geçmekte olan yorgun bir yolcuya pek dikkat etmedi.

Kartal bakışlı hizmetçi Una, Stuart yaklaşırken ona ters ters baktı. Demek hâlâ Fiona'yla birlikteydi. Ne kadar da sadık. Fiona kimseyi fark etmemiş gibi çayını yudumladı.

Stuart, Fiona'nın onu gördüğünü ve tanıdığını biliyordu. Gerçek kimliğini açıklamadan önce onu köşeye sıkıştırmak en iyisiydi... tanıdığı Fiona Macdonald böyle bir şey yapmazdı ama yine de şaşırabilirdi. Ya da Una onun dönüşüne öfkelenebilirdi.

Stuart Fiona'nın yanında durdu ve ellerini ateşte ısıtıyormuş gibi yaptı. Kalbi Fiona'nın yakınlığıyla gümbür gümbür atıyor, ateş vücudunu yavaş yavaş saran sıcaklığın yanında hiç kalıyordu.

Onu görmeyeli, ona dokunmayalı, sadece varlığından keyif almalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Onu hayal ediyordu, yüzünün görüntüsü, gülümsemesi onu umutsuzluğun en dibinden uzak tutuyordu.

"Burada ne yapıyorsun, genç kız?" Stuart sakın bir sesle sordu.

"Nesin sen?" Fiona'nın cevabı da aynı sessizlikte geldi. Kupasını kucağına koydu. "Yaşıyorsun, görüyorum."

"Evet. Zar zor."

"Ne oldu sana?"

"Majestelerinin bir misafiri." Stuart omuz silkti, Gair ve Padruig'in peşinden sürüklenen bir hizmetkârın duruşunu korumaya çalışıyordu. "O halde Fransa."

Fiona'nın gözleri hafifçe büyüdü. Çok güzel gözleri vardı, güneş ışığında yeşim taşı gibi yeşil, koyu renk saçlarını ortaya çıkarıyordu. Onun bir tutsak olduğunun farkına vardığını gördü ve Stuart yardım edebilseydi tüm bu dehşeti asla bilmeyecekti. Canını dişine takarak -ve Mackenzie kardeşlerin yardımıyla- Manş Denizi üzerinden Fransa'ya kaçmıştı. Orada dinlenmiş ve iyileşmişti ama çok geçmeden İskoçya'ya dönmeyi arzulamış, bu yüzden de uzman kaçakçılar Gair ve Padruig'in peşine düşmüş ve kendisine geçit sağlamaları için onları kiralamıştı.

"Kalmalıydın." Fiona'nın sesi ancak bir fısıltının üzerindeydi.

Paris'i mi yoksa hapishaneyi mi kastediyordu? Stuart ağzının kenarının yarım bir gülümsemeye dönüşmesine izin verdi. "Evi özlüyorum."

"Ev güvenli değil."

"Senin için güvenli mi?" Stuart karşı çıktı.

Fiona'nın saklamaya çalıştığı irilmeyi gördü, ancak Una kaşlarını çatmaya zahmet etmedi. Fiona'dan pek de büyük olmayan Una, bir Viking'in keten saçlarına ve buna uygun bir tavra sahipti. Fiona'yı bir dişi aslan gibi korurdu. Bu yüzden Stuart onun kaşlarını çatmasını affedebilirdi.

"Yeterince güvenli," dedi Fiona. "Askerler her zaman bir kadını durdurmaz." "Onlar daha aptal." Hanoverlilerin en büyük hatası İskoç kadınlarını küçümsüyorlar. İngilizler kendi kadınlarını o kadar korunaklı ve bastırılmış tutuyorlardı ki kuzeyli komşularının da aynı şeyi yaptığını varsayıyorlardı. "Denizler ötesine giden bir gemide olacağını ." "*Kardeşin olmadan,*" diye bitirdi sessizce.

"Broc hasta," dedi Fiona, gözlerindeki parıltı Stuart'a onun ne düşündüğünü bildiğini söylüyordu. "Falkirk'teki sakatlığından sonra bir daha iyileşemedi."

"Hâlâ onu vuranın ben olduğumu mu iddia ediyor?" Stuart gülümsemesinin oluşmasına izin verdi.

İnatla Kral Geordie'nin yanında yer alan Broc Macdonald, Falkirk Savaşı'nda bacağından yaralanmış ve ağlaya ağlaya savaş alanından taşınmıştı. Stuart'a öyle söylenmişti. Yaralanmaya tanık olmamıştı.

"Evet." Fiona'nın kendi gülümsemesi parladı ve sonra kayboldu. "Yine de ona sahip olamayacağını söyledim."

"Sadık kadın."

"Bu sadakat değil. Ben gerçeği biliyorum."

Stuart onu zar zor duydu. Fiona'nın gülümsemesi sıkıcı giysilerini, şalını ve geniş kenarlı şapkasının altına taktığı soluk kasketini aşıyordu. Stuart'ın

Topluluk onu laird'in kız kardeşi yerine sıradan bir çiftçi kadın gibi gösteriyordu. Güzelliği bu küflü yerde bir nefes gibiydi, kahkahalarının, kıvrak zekâsının, ışıltılı gözlerinin anısını geri getiriyordu.

Prens Teàrlach Edinburgh'a yürümeden kısa bir süre önce kardeşinin evinde onunla dans ettiğini hatırladı, sıcak eli onunkinin içindeydi, makaranın kalıplarında hareket ederken onun kıvrak zarafeti.

El ele dönerlerken onunkine yaklaşan, sonra da kışkırtıcı bir şekilde uzaklaşan kırmızı dudaklarını hatırladı. Ondan sonra terasta, ekosesini ona sarıp ikisini de ısıttığı öpücüğü.

"Yine de," dedi Stuart kendi kendine, "benim için bir şeyler söylemen büyük incelik."

"Onu vurmadin çünkü Duncan Mackenzie'yi hayatta tutuyordun." Fiona'nın ani kaş çatışı Una'nınkiyle neredeyse aynı şiddeteydi. Duncan'ın pervasızlığından hoşlanmamış ve Stuart'ın ölümüne neden olmasından korkmuştu. Duncan Culloden Moor'da ölmüştü, zavallı piç kurusu. Kibirliydi ama küçük kardeşleri gibi hızlı düşünemiyordu.

"Günahlarım için." Stuart ellerini ısıtıyormuş gibi yaparak daha yakına eğildi. "Ama *burada* ne işin var, genç kız? Noel arifesinden bir gün önce ıssız bir yerde?"

Fiona Stuart'ın arkasına baktı ve dudaklarını büktü. *Hmm*. Bunu duyabilecek birinin önünde söylemek istemiyordu. Odada İskoçyalılardan başka kimseyi görmemişti ama bir adamın sadakatının hangi yönde olduğundan emin olunamazdı.

Başka bir kadın olsaydı, Stuart omuz silkip peşine düşmezdi. Ama bu Fiona Macdonald'dı ve öğrenmeye değmeyecek hiçbir şey yapmazdı. Sırrını ondan öğrenecekti. Belki daha sonra, karanlık bir odada, kapı kilitliyen...

Yanında belirgin bir varlık kendini hissettirdi -ya da kokusunu-. Her iki kadın da irkildi ve Stuart bile bir adım uzaklaştı. Gair nadiren yıkanırdı ve kapalı odanın sıcaklığı onu olgunlaştırmıştı.

Fiona, Gair'i görmezden geliyormuş gibi yaparak, "Asıl sormam gereken soru," dedi. "Neden böyle itibarsız bir şirkettesin?"

"Ah, kalbimi kırıyor," dedi Gair kuru bir kıkırdamayla. "Onun hayatını kurtarıyoruz, genç kız, cevap bu. Onu bu topraklardan geçirip evine götüreceğiz."

"Spiriting mi?" Una burnunu kırıştırdı. "Sen viskiden başka bir şey içemezsin, Gair Murray. Kokusuna bakılırsa çok içmişsin."

Gair kötü niyetli olmadan güldü. Stuart'ın bu adamda sevdiği şeylerden biri de kim olduğunu çok iyi bilmesi ve başka bir şey olma hevesinin olmamasıydı.

"Güzel bir buluşma yaşıyorsunuz," dedi Gair. "Ama boruyu ödeme vakti geldi. Boru çaldığımdan değil. O şeylere tahammül edemiyorum."

Stuart şaşkınlıkla doğruldu. "Sana ödeme yaptım, Gair. Peşin olarak. bütün gümüşleri. Israr etmiştin, hatırlıyorum." Sporrasında kalan son paraları da vermenin acısını hâlâ hissediyordu. Kralın ordularının evde zulaladığı paranın geri kalanını çalmamış olmasını umuyordu.

"Evet." Gair utanmadan bakışına karşılık verdi. "Bu *benim* ödememdi. Şimdi Padruig için."

Lanet olası adam. Stuart her zaman Gair'e güvenemeyeceğini biliyordu. Stuart'ı ona ihanet etmeden İskoçya'ya ve ülkenin diğer ucuna kaçırmak için, evet. Parasıyla mı? Hayır.

"Padruig ile aynı fikirde değil misin?" Stuart şaşırmış gibi sordu. "Ben olsam tekrar düşünürdüm, Gair. O tehlikeli bir adam."

O ve Gair hep birlikte Padruig'e baktılar. Adam sol dirseğini büyük bir bira fiçisinin yanındaki masaya dayamış, bir yandan da sağ elindeki hançeri döndürerek eğleniyordu. Sırık gibi uzun saçları, yıpranmış deri göz bandı ve sağlam gözündeki konsantrasyon güven vermiyordu.

Gair'in mizahı hiç azalmadı. "Ona verdiklerimden memnun. Bana bunun özel bir şey olduğunu söylüyor."

Hancı, hancıların işleriyle ilgilenerken ortadan kaybolmuştu ama ortak salon hâlâ kalabalıktı. Birkaç delikanlı gürültücü İskoçyalılara hizmet etmek için koşuştururken, pencereler soğuk kış gecesiyle birlikte karardı.

Stuart içini çekerek Fiona ve Una'ya kısa bir selam verdi. "Affedersiniz hanımlar."

Gair kahkahalarla güldü ve Stuart'ı odanın öbür ucundaki masaya kadar takip etti. Padruig bıçağı yetkin parmaklarının arasından geçirdi ve aşağıya, tahtaya yarım santim gömülmesine izin verdi.

Stuart bir tabureye kayarken, "Ev sahibi bundan memnun olmayacak," dedi.

Padruig hiçbir şey söylemedi. Gair'in bir katırın arka bacağıyla bile konuşabildiği yerde, Padruig sessizliğin ta kendisiydi.

"Ne istiyorsun?" Stuart ona sordu. "Eve varana kadar hiç param kalmayacak, o zaman bile hiçbir şeyim olmayabilir. Lanet İngilizler her şeye el koymuş olacaklar." Jacobite ordusuna katılmak için yola çıkmadan önce sakladığı mücevherler olmayabilirdi ama Stuart aptal değildi.

Gair'in önünde mücevherlerden bahsedecek kadar. "Gair'in postundan payını al."

Gair sevinç çılgınlıkları atmaya başladı ama Padruig'in yüzü donuktu.

"Tae coin I want."

Padruig o kadar nadir konuşurdu ki, konuştuğu zaman da dikkat çekerdi. Gair bile kahkahalarını kesti. Padruig tankardını açtı ve birasından yüksek sesle bir yudum aldı.

"Sonra ne olacak?" Stuart sabırsızlıkla sordu.

Padruig bir yudum daha aldı, kadehi yere bıraktı ve ağzını koluna sildi.

"A *sgian dubh*."

Stuart'ın kaşları çatıldı. "Bir bıçak mı? Hepsi bu kadar mı? Cumberland'ın adamları bunların hepsini evimden almış olabilir, ama muhtemelen bir yerlerde saklanmış bir tane bulabilirim."

"Hayır." Padruig'in sert sözleri Stuart'ın rahatlamasını engelledi. "Culloden Moor'da kaybolan özel bir *sgian dubh*. Onu bana getirirsen bana olan borcun ödenmiş olur."

BÖLÜM 2

Fiona, Padruig'in sözlerini duymak için tam zamanında Stuart'ın masasına yaklaştı. Sessizce köşede kalmalıydı -Anna orada ne için bulunduklarını hatırlaması için tısladı- ama Fiona bir okun hedefini bulması gibi Stuart'a doğru çekildi.

Paltosunun içinde kamburlaşmış, şapkası berbat saçlarının üzerine yeniden oturmuş olsa bile, odayı dolduran bir güce sahipti. Fiona ondan, nefes almayı kesemeyeceği kadar uzak duramıyordu.

"Öyle mi?" Padruig onu incelerken Stuart sordu. "Culloden'deki çimenlerde karnımın üzerinde , kemikleri bir kenara iterek yemek bıçağı aramamı mı istiyorsun?"

"Belki de bu onun için özeldir." Fiona Stuart'ın yanındaki tabureye kaydı.

Stuart sıçradı ama onun geldiğini gören Gair ve Padruig yorum yapmadan onu kabul ettiler.

"Öyle." Padruig Fiona'ya başıyla selam verdi.

Gair omuz silktili. "Bunu bana ilk o söyledi. Ama eğer bir *sgian dubh* istiyorsa, bunu onun için bulmanı öneririm," dedi Stuart'a işaret ederek. "O olmadan pazarlığı bırakmana izin vermeyecektir."

"O zaman asla olmayacağım," diye hırladı Stuart. "İstediğin şey imkânsız."

Stuart'ın Culloden Moor'u aramaktan bahsederken sesindeki ıstırap, o savaştan beri konuştuğu diğer İskoçyalılardan duyduklarına benziyordu. Dehşeti görmüşlerdi ve hayatta kalmış olsalar da asla tamamen iyileşemeyeceklerdi.

"Şart değil." Fiona çoğunlukla boş olan çay bardağını masanın üzerine koydu. "Hancının kızı bozkırdan bir şeyler topladı ve onları burada bir odada tutuyor. Buraya Acılar Odası adını vermiş. Belki de senin *sgian dubh*'unu bulmuştur."

Stuart'ın mavi gözleri onu şişledi. Fiona, arkasına saklanabilmek için kupasının hâlâ elinde olmasını diledi. Stuart doğrudan onun ruhuna bakıyordu.

Onun geri döndüğü gerçeğine tam olarak alışamamıştı. Yaşıyordu. Bir yanı şoktaydı, ona dokunur dokunmaz ortadan kaybolacak bir hayalet olduğuna inanıyordu. Diğer yanı ise Stuart'ın geri döndüğü için şükrediyordu.

kaçtı ve bir bütün oldu. Çeyrek saat önce onun yasını tutuyordu. Şimdi o buradaydı ve sevinç filizleniyordu. Şoku geçtiğinde, sersemlemiş ve tutarsız olacaktı.

Bir yıl ayrı kaldıktan sonra birbirleri için ne ifade edeceklerini, eğer bir şey ifade edeceklerse, zaman gösterecekti ama şu an için Stuart'ın burada olması yeterliydi.

Şimdi de ne söylediği hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi ona bakmaya devam ediyordu.

"Oh, öyle mi?" Gair ona cevap verdi.

Fiona, "Bakabilir misin diye sorarım," diye teklif etti. "Hoş bir genç kadın olduğunu . Yine de dikkatli ol, Gair. Bir koca istediği gerçeğini gizlemiyor."

Gair bir kahkaha patlattı ve talihsiz sonucu olarak masanın üzerine bira damlacıkları tükürdü. "Bu konuda korkmana gerek yok, genç kız. Gair evlenecek türden biri değil."

Fiona şaka yollu konuşmuştu. Hancının kızı Carrie, kendisini daha yumuşak bir hayata götürebilecek bir İngiliz'i tercih edeceğini söylemişti, yani Gair güvendeydi ama açıklamadı. Bu masadaki üç adamdan hiçbirinin şu anda İngilizlerle işi olmazdı, teorik bile olsa.

"Bunu sen yap, *chaileag*." Gair biradan bir yudum daha aldı. "Padruig minnettar olacaktır. Sanırım bu da öyle olacak." Başparmağını Stuart'a doğru salladı, ona ismiyle hitap etmemeye özen gösterdi.

Fiona, Gair'in ona *kızım* diye hitap etmesi ya da yasaklanmış Erse dilini kullanması hakkında hiçbir şey söylemedi. Hayatınız boyunca konuştuğunuz bir dilde konuşmayı bırakmak kolay değildi.

Stuart bakışlarını Fiona'dan ayırmadı. Bu sinir bozucuydu. Ona ne olduğunu, nasıl kaçtığını, nasıl hayatta kaldığını sormak için can atıyordu. Ve ona geçen yıl kardeşinin evinde fırtınalı bir ayrıldıkları günden beri neler yaptığını anlatmak istiyordu. Zaman zaman dinlenmek ve plan yapmak için eve dönmüş olsa da, o da Highlands'i geziyordu. Ama kardeşinden olabildiğince sık ve olabildiğince uzun süre uzak kalmaya çalışmıştı. Yaylalarda kendininkine benzer duygulara sahip pek çok kadın tanımak ne güzeldi.

Yine de böyle şeyleri burada, herhangi bir yolcunun girebileceği bir meyhanede tartışamazlardı.

Seni özledim Stuart. Senin için korktum, kalbim.

Fiona ay bardağını kaldırıp son damlaları da içti ama Stuart'ın bakışlarından kaçamadı.

STUART, Fiona'yı hanın arka tarafında bulunan Acılar Odası'na kadar takip etti -Fiona bir şekilde ev sahibinin kızını onları kabul etmeye ikna etmişti. Stuart, genç kadın içki odasına döndüğünde Fiona'nın Carrie'ye ne söylediğini duymamıştı ama Fiona'nın bunu ayarlamış olmasına şaşırmamıştı. Fiona Macdonald'ın onunla arası iyiydi.

Sgian dubh dediğinde, sözcükler dilinde yumuşamış, Stuart'ın tüm vücudu akkor haline gelmişti.

Fiona gerçek bir Highlands hanımefendisiydi, konuşmasında belirgin bir tını vardı. Etrafındaki erkeklerin sert seslerinden çok daha nazikti, sessiz harfleri sıvı sesli harflere karşı neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Stuart onu canı acıyana kadar özlemişti. Güney İngiltere'nin tarım arazilerindeki o karanlık binada, yaşayıp yaşamayacağından emin oluncaya kadar ne kadar özlediğini fark etmemişti. Fiona'yı bir daha görememe düşüncesi, neredeyse İngiliz piçlerinin ona uyguladığı yaratıcı işkence kadar kötü gelmişti.

Fiona'yı burada, bu sapa yerde, birçok arkadaşının ve ailesinin öldüğü alana çok yakın bir yerde bulmak... tuhaftı. Neden buradaydı? Fiona hiçbir şeyi sebepsiz yere yapmazdı ve Stuart bu sebebin ne olduğunu ondan öğrenmek zorundaydı.

Oda gerçekten de acılarla doluydu. Duvarlarda kılıçlar ve tabancalar asılıydı; masalarda ve kutularda bıçaklar, tokalar ve diğer küçük kalıntılar duruyordu. Ne kadar çok. Ölenlerin birçoğunun vasiyeti.

Savaşın gürültüsü ve pis kokusu aniden aklına gelince Stuart kapının hemen önünde durdu. Silah sesleri, barutun keskin kokusu, ölenlerin çığlıkları, Stuart'ı savaşımaya iten kanını donduran öfke ve ardından Duncan Mackenzie'nin düşüşünü, kardeşlerinin ve babasının dumanlar tarafından yutuluşunu izlemenin verdiği yoğun keder.

Stuart eşikte donakalmış, kıpırdayamaz haldeyken Gair onu iterek geçti.

Fiona çoktan kızıl saçlı Carrie'yi odanın içinde takip ediyor, ayak sesleri kesilmiş bir halde ürün yelpazesine bakıyordu.

Savaş alanlarını, kıyıya vurmuş gemileri, yanmış evleri ve benzerlerini yağmalamış olan Gair koleksiyonu incelemekten hiç çekinmedi. Stuart, Fiona'nın onu yakından izlediğini fark etse de, hiçbir şey çalmayacağına yemin etmiş gibi ellerini çoğu zaman arkasında tutuyordu.

Padruig, Gair'le birlikte odayı yaklaşık yarım saat taradıktan sonra, "Burada değil," diye açıkladı. Carrie köşede durmuş, bakmalarına izin veriyor ama bir şey çalmadıklarından emin oluyordu.

Stuart'ın söyleyebildiği kadarıyla Padruig fazla araştırma yapmamıştı - Gair ve Fiona kutuları karıştırmış ve raflardaki nesneleri incelemişlerdi.

"Yine de bir sürü bıçak var." Gair onlarla dolu bir çantayı işaret etti. "İyi bir tane bulabilirsin. Eminim kız sana uygun bir fiyata verir."

Padruig her zamankinden daha metanetli bir tavırla başını salladı. Gair'e sırtını döndü, Stuart'ın yanından geçti ve dış odalardan geçerek gürültülü içki salonuna doğru ilerledi.

Gair omuz silkti ve onu takip etmeye başladı. Fiona kapıya doğru koşarak Stuart'ın yanında durdu ve Gair'in yolunu kesti.

"Onları yerine koy," dedi Fiona sakın bir sesle.

Gair ona masum bir bakış attı. "Ne demek istiyorsun, genç kız?"

Gair ufak tefek bir adamdı ve Fiona onun gözlerinin içine bakabiliyordu. "Lütfen." Sözcük sertti, içinde yalvarma yoktu.

Gair'in yanakları kızardı. İçini çekti, Stuart'a kederli bir bakış fırlattı ve ceplerinden üç toka, bir bıçak, bir yüzük ve birkaç bozuk para çıkardı. Hancının kızı elleri kalçalarında onu izlerken, Gair onları ayıklamakta olduğu son sepete geri koydu.

Şaşırtıcı. Stuart onun hiçbir şeyi cebine görmemişti, sinsî herif.

"Hepsi bu kadar mı?" Fiona sordu.

Gair bir kez daha iç geçirdi ve sepete iki sikke daha attı. Ellerini kaldırdı. "Hepsi bu kadar. Üzgünüm, genç kız." Carrie'ye bir sırtış fırlattı ve Stuart'ı geçip dışarı çıktı.

Stuart hâlâ hareket edemiyordu. Odadaki keder, soğuk bir sis dalgası gibi üzerine çökmüştü ve zar zor nefes alabiliyordu.

Fiona elini onun koluna koydu. Dokunuşu, parmaklarının sıcak baskısı soğukluğu kesti ve hava temizlenmeye başladı. Stuart'ın ayakları çözülde. Uzun bir nefes aldı ve kenara çekilerek Fiona'ya odadan çıkması için yer açtı.

Eli paltosundan kayd, yüzü Stuart'a döndü, yeşil gözleri onu arıyordu. Stuart yutkundu ve onu kucağına almak için duyduğu keskin ihtiyacı bastırdı.

ve onu kendine doğru çekti. Kıpırdamadan durmak için tüm gücünü harcadı. Fiona sonunda onun etrafında eğildi, ifadesi okunamıyordu.

Carrie kaldı, onları dışarı çıkarmayı teklif etmedi. Stuart arkasına dönüp baktığında onun Gair'in yerinden oynattığı şeyleri düzelttiğini gördü, hareketleri nazikti.

Stuart Fiona'ya yetişti ve dirseğinden tutarak onu yalnız konuşabilecekleri bir yere götürmek niyetindeydi ama bir hizmetçi aceleyle yanına gelerek, "Oda hazır leydim," dedi.

Elbette Fiona dumanlı ve kalabalık dış odayı mahremiyet ve görece konforla takas etmek isteyecekti. Hizmetçiye teşekkür etti ve onu takip etmeye başladı.

"Fio-" Hizmetçi önce ona, sonra da Fiona'ya meraklı bir bakış fırlatınca Stuart kendini durdurdu. "Bayan Macdonald."

Fiona sakinliğini koruyarak, "Yardımlarınız için teşekkür ederim, efendim," dedi. "İyi geceler."

Lanet olsun ve patlasın. Stuart sadece iyi bir gibi eğilebilirdi. Kadının koleksiyona ulaşmak için yanından geçtikleri büyük odalardan birinde kayboluşunu izledi. Una kaşlarını çatarak kapıyı kapattı.

Stuart birkaç dakika boş tahtaya baktı, sonra vazgeçti ve bir uşak gibi ayaklarını sürüyerek içki salonuna döndü.

Stuart yerine otururken, telaşlı bir hizmetçi Gair ve Padruig'in önüne taze fiçileri koydu. Stuart'ın ilk kadehini içmeye fırsatı olmamıştı ama Gair ve Padruig bira koyma konusunda uzmandılar.

"Macdonald," dedi Padruig.

Stuart güçlendirici bir yudum aldı. Bira fena sayılmazdı ama daha iyilerini de içmişti. "Ne Macdonald'ı?"

"Genç kızın kardeşi."

Stuart onun kastettiği kişinin o olduğunu düşünmüştü. "Broc. Tam bir göt. Ondan uzak durun."

Cesedimi çiğnemedi kız kardeşim bir Cameron ve bir asiyle kaçarmı! Broc avazı çıktığı kadar bağırmıştı ve Fiona sessizce Stuart'a gitmesi gerektiğini söylemişti.

Broc Macdonald babasının topraklarını miras almış ve çevredeki vadinin lordu olmuştu. Modern mobilyalar ve halılarla konforlu hale getirilmiş eski bir kalesi vardı. Peki Fiona neden orada, nankör domuzlara bakmak zorunda kalsa bile sıcak ve rahat bir yerde değil de Inverness ile Culloden Moor arasındaki derin soğukta oturuyordu?

"Onda."

Stuart tekrar Padruig'e döndü. Gair bile içkisini bırakıp kaşlarını çatarak ortağına baktı. "Kimde ne var?" Gair sordu.

"Broc Macdonald'da *sgian dubh* var."

"Oh, öyle mi? Yarım saatimizi bu pisliği ayıklamakla geçirdik ve sen bana bunun boşuna olduğunu mu söylüyorsun?"

Stuart sakince Gair'e baktı. "Sadece Fiona seni yarısını çalarken yakaladığı için israf olduğunu düşünüyorsun. Bıçağın neden onda sanıyorsun Padruig?"

"Şansa değerdı, değil mi?" dedi Padruig. "Genç Macdonald kızı aklıma ağabeyini getirdi. Akrabalarının katledilmesini mutlulukla izler, sonra da onları temizlerdi. Onu bunu yaparken gördüm." Padruig ince dudaklarını birbirine yapıştırarak Stuart'ın o güne kadar duymuş olduğu en uzun konuşmayı yaptı.

Stuart, Padruig ve Gair'in savaş sırasında Culloden yakınlarında olduklarını bilmiyordu ama bu konuda hiçbir şey söylemedi. Hayatta kalan Mackenzie'lerin Gair'in köhne gemisiyle Fransa'ya kaçmalarına yardım etmek için orada bulundukları doğrudu ama kıyıdan geldiklerini fark etmemiştı.

"Ne diyorsun sen?" Gair Padruig'e sordu. "Genç kızın eve gidip ağabeyine bu işi sana bırakmasını söylemesini mi istiyorsun?"

"*Yapması* gerektiğini söylüyorum." Padruig Stuart'a kemikli bir işaret parmağı salladı. O da tankardını kaldırdı. "Ve biz de onlarla birlikte gitmeliyiz."

Gair ortağına hayretle baktı. "Ne zaman bu kadar aptallaştın? Birkaç gün sonra Noel var ve ben burada ayaklarımı uzatıp Hogmanay'i beklemeyi planlıyordum."

Stuart dikkat çekmek için elini kaldırdı. "Broc Macdonald'ın beni evine yaklaştıracğını da nereden çıkardın?"

Padruig, "Kız kardeşi sende," dedi.

Stuart başını salladı. "Kadını bir yıldan uzun süredir görmedim.

Bu ona *sahip olmak değil*, Padruig."

Padruig sanki bu Stuart'ın üzerinde çalışması gereken bir şeymiş gibi omuz silkti.

Dışarı.

Stuart, "Gair'e katılıyorum," dedi. "Delirmişsin sen. Seni hiç duymadım Bir kez olsun Fiona'nın kardeşinin ya da şu istediğiniz *sgian dubh*'un adını anmayın." "Genç kız aklıma getirdi."

Padruig o kadar sakindi ki, sanki istediği şey Stuart'ın beş dakika içinde getirebileceği önemsiz bir şeydi.

"Anlamama yardım et." Stuart sesini sabit tutmaya çalıştı. "Onu senin için bulana kadar sana borçlu olacak ve klanının rehinesi gibi İskoçya'da seni takip mi edeceğim?"

Padruig bunu düşünürken dudaklarını büzdü, sonra Stuart'a hafifçe başını salladı.

"Ya reddedersem?" Stuart, Gair ve Padruig'in kaprislerine boyun eğmek için Kral Geordie'nin ordularına, Kasap Cumberland'a ve Black Watch'a karşı aylarca savaşmamış, haftalarca hapis yatıp işkence görmemişti. Padruig'e, "Bana karşı gelmek istemezsin, dostum," dedi.

Padruig'in tek iyi gözü buz gibi oldu ve masanın üzerinde duran eli gerildi. Stuart bir anda bıçak çekebileceğini bildiği o ele odaklanmaya devam etti.

Gair güldü, sesi meyhanenin genel gürültüsü içinde kayboldu. "Bu bıçağı geri almaya neden bu kadar kararlı bilmiyorum delikanlı, ama Padruig bir şeye sık sık karar vermez. En iyisi onu şımartmak."

Stuart ikisiyle de dövüşebilirdi; daha iri ve daha sert adamlarla da dövüşmüştü. Ama Gair ve Padruig birlikte müthiş bir takım oluşturunyorlardı, özellikle de kirli dövüşükleri, bir çift sansardan daha fazla numara bildikleri ve düşmanlarını yenene kadar pes etmedikleri için. Bu tür bir inatçılık olmadan bu kadar uzun süre hayatta kalamazlardı.

Stuart ellerini bir teslimiyet jestiyle açarak rahatlamış gibi yaptı ama Broc Macdonald'la ve pek çok anıyla yüzleşme düşüncesi içini ürpertti. "Öyle olsun."

Padruig'in yumruğu yumuşadı ve gözlerindeki donukluk kayboldu. Sessiz bir yudum aldı ale.

"Yine de sizi uyarıyorum, bu hiç kolay olmayacak." Stuart bu sözleriyle Gair. "Fiona sana göz kulak olmak isteyecektir."

"Evet." Gair söndü, kahkahası söndü, muhtemelen Fiona'nın kartal bakışlarının her hareketine sabitlendiğini hayal ediyordu. "Ben de öyle düşünmüştüm."

FIONA'NIN MİDESİ, odaya taşınan yemeğin tuzlu kokusu kendisine ulaştığında guruldadı. Sırtını kapıya dönmüştü, eşyalarını toplarken içeri giren hizmetçiye sadece göz ucuyla bakıyordu. Carrie'yle birlikte burada bırakılması için ayarladığı erkek gömleklerini ve pantolonlarını altlarına itti.

Böylece çantaya bakan herkes sadece yedek kombinezonlarını ve çoraplarını görebilecekti.

Una ateşi dürttü, hanın personelinin ateşi istediği gibi yakacağına güvenmiyordu. Küçük oda, karanlık pencerenin dışında dönen kara meydan okurcasına muhteşem bir şekilde sıcaktı.

"Teşekkür ederim," dedi Fiona hizmetçiye. "Masanın üzerine bırakın, biz de yiyelim."

"Evet, bayan," diye cevap verdi çakıllı bir sesle.

Fiona arkasını döndü. Ev yapımı yün paltosunun içinde kambur duran hizmetçi, mavi gözlerinde bir pırıltıyla ona baktı.

"Una," dedi. "Biraz dışarıda bekler misin? Carrie'den sana yiyecek bir şeyler vermesini iste."

Una yemek tepsisinin üzerine eğilen Stuart Cameron'a şöyle bir baktı, kollarını kavuşturdu ve kendini ateşin yanındaki tabureye attı. "Hayır," dedi. "Ben kalıyorum."

BÖLÜM 3

Fiona, Una'nın kalmasının tehlikelerini tarttı; Stuart'la özel bir an yaşayabilmek için hizmetçisini göndermek için uzun uzun tartışması gerekecekti. Stuart tepsideki tabakları şingırdattı, ama gitmek için bir hareket yapmadı.

Fiona boyun eğerek Stuart'ın yanından geçti ve kapıyı kapattı. "Şöhretiniz, hanımefendi," dedi Una, hayretle.

"Bu saatten sonra kurtarılamaz," diye karşılık verdi Fiona hızlıca. "Ya herkes Broc Macdonald'ın kız kardeşi olarak bana acıyor ya da benim bir şıfıntı olduğuma inanıyor ve hiçbir şey onların fikrini değiştirmeyecek. Bugünlerde bunun pek önemi yok, değil mi?"

Stuart başını kaldırdı. "Ne zaman bu kadar alaycı oldun, aşkım?"

Yumuşak tonu Fiona'nın kalbini paramparça etmekle tehdit ediyordu. "Highlander'lar öldüğünde ve dünyam yok olduğunda."

Stuart boyunun ölçüsünü aldı ve sahte dalkavukluğu kaybordu. "Gerçekten neden buradasın, Fiona? Yalnız mı seyahat ediyorsun?"

"Şu anda size söyleyebileceğim bir şey yok." Fiona duvarları ve küçük bir pencereyi gösterirken ürperdi. Herkes dinleyebilirdi, herkes Hanoverlilerin hizmetinde olabilir ya da kendi nedenleriyle Jakobitlerden nefret edebilirdi. Ayaklanma sonrasında pek çok hesap görülmüştü.

Stuart anlayışla başını salladı. "O zaman eve dönecek misin?"

Fiona çantasına gitti ve kapağını kapattı. "Bilmiyorum." Noel'de Broc'a dönüp üzerine titriyormuş gibi mi yapacaktı? Bu kez aylardır ortalıkta yoktu, seyahatleri görünüşte Highlands'ın dört bir yanındaki arkadaşlarını ziyaret etmek içindi, ki bu kısmen doğrudu - sadece arkadaşlarıyla neler yaptıklarından bahsetmiyordu. Broc onun anlamsız bir aylak olduğunu düşünüyordu ve döndüğü birkaç seferde onu azarlamıştı. Haziran ayından beri eve gelmemişti.

Stuart onun saçlarını, hatırladığı sevimli bir şekilde yüzünden uzaklaştırdı. Çok uzun boyluydu, geniş omuzları cüssesiyle uyumluydu. Çılgın bir savaşçıydı -onu savaşırken görmüştü- ama yine de bir claymore'u ve tabancayı ustalıkla kullanan küt elleri nazik olabilirdi...

Stuart'ın parmakları yanağında isli bir iz bıraktı. "Gittiğinde senden bir iyilik isteyeceğim." Una'ya bir bakış fırlattı, o da Stuart'a

kaşlarını çat. "Beni de götür."

Fiona şaşkınlığını üzerinden attı. "Mòr Kalesi'ne mi? Delirdin mi sen? Broc seni bir daha görürse öldürür. Öyle söyledi." Yumruklarını kalçalarına dayadı, ince çantaları sallanıyordu. "*Senin* de onun hakkında aynı şeyi söylediğini hatırlıyorum."

"Evet, ama Padruig oraya gitmek istiyor. Aradığı hançerin olabileceğini düşünüyor. İkisi beni buraya seni ikna etmem için gönderdi."

"Ah." Fiona ani hayal kırıklığını bastırdı. Stuart'ın, Prens Teàrlach batıya gelmemiş olsaydı sahip olabilecekleri şeyi yeniden canlandırmak isteyeceğine inanmak için hiçbir nedeni yoktu. Sadece birkaç tutku filizi başlatmışlardı ve sonra cehennem onlara gelmişti.

Stuart, "Bu kanlı bıçağı bulursam işime devam edebilirim," dedi. "Borç ödendi."

"Onlara güveniyor musun?" Una hayretle sordu. Hizmetkârların işverenlerinin sözünü kesmemesi gerektiğini hiç öğrenmemişti; zaten Una uzaktan kuzeniydi, Fiona'nın klanının bir üyesiydi.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Stuart. "Ama onlardan kurtulmaya hazırım. Gair bana iyi niyetinden dolayı yardım etmiyor."

Una karanlık bir sesle, ", ama bunun sonu vurulmak olabilir," dedi.

Fiona, Gair ve Padruig'in sıradan şiddete yabancı olmadıklarını biliyordu. Bir Jakobit İskoçyalıya asla ihanet etmeyeceklerini de biliyordu. O İskoçyalı'nın kanını akıtabilir ve geriye kalan her şeyi çalabilirlerdi ama onlar iliklerine kadar sadık İskoçlardı.

"Size yalvarmaya geldim." Stuart dizlerinin üzerine çökerek bir gösteri yaptı ama bu onun boyunu biraz daha kısalttı.

Fiona'nın nefesi kesildi. Ona doğru gidebilir, ellerini omuzlarına koyabilir, eğilebilir ve onu öpebilirdi...

Havayı içine çekti ve neredeyse boğuluyordu. "Kasap'ın adamları seni aramıyor mu?" Kelimeleri çatlamış ve kurumuştı. "İskoçya'da olman senin için tehlikeli. Adamları her yerde avlanıyor."

"Evet, ama buraya kadar geldim. Kardeşinin evine daha fazla kilometre yok. Ve ben hizmetçiyi oynamaya devam edeceğim, bir yük hayvanı."

Stuart bir yük hayvanı olmaktan o kadar uzaktı ki Fiona gülmek istedi. "Cumberland'dan saklanabilirsin ama kardeşimden saklanamazsın," diye belirtti.

"Önemli değil. Hançerin onda olup olmadığını öğreneceğim, onu Padruig'e vereceğim -ya da Padruig'in kardeşini hançeri bırakmaya ikna etmesine izin vereceğim- ve gideceğim."

"Nereye gidiyorsun?" Fiona soruyu güçlükle dile getirebildi.

Stuart omuz silkti. Ayağa kalktı ve bir kez daha onun üzerinde yükseldi.

Fiona ona nasıl bu kadar yaklaşmıştı? Hareket ettiğini hatırlamıyordu ama şimdi sadece bir metre uzağında duruyordu.

"şimdilik evimdeyim." Stuart'ın sözleri duygu doluydu. "Kendi topraklarıma dönüyorum."

"Yakalanıp esir alınacağın yer."

Bir omuz silkme daha. "Bunu önlemek için elimden gelen her şeyi yapacağım ama tekrar ayrılmadan önce evimi ve insanlarımlı görmem gerekiyor. Eğer yaparsam. Kaçmaktan yorulдум, Fiona." Yorgunluğu ona dokunmuştu.

Titrememeleri için ellerini kapattı. Stuart bu kadar yakınında durmaya ve adını bu şekilde söylemeye devam ederse kaybolacaktı.

"Seni Broc'a g t remem. Seni  ld r r."

Stuart alnını ovuşturarak bir siyah çizgi daha bıraktı. "Seninle ya da sensiz gideceğim, aşkım. Seninle daha kolay olur."

Kızgınlığı arttı. "Lanet olası inatçı şsko ."

"Evet, o benim." Stuart ondan birkaç santim uzaktaydı, iri elleriyle Fiona'nın ellerini kavradı ve dudaklarına götürdü. "Benimle gel, Fiona. Seni terk ettiğimde o kadar kızgındın ki, kardeşinin beni yenmeye çalışmasını izlemek hoşuna gidebilir."

Asla. Fiona, Stuart şatodan gülerek uzaklaşıp savaşa gittiği andan itibaren onun için çok endişelenmişti.

Fiona, ne kadar eridiğini görmemesini umarak ellerini onunkilerden ayırdı. "Boş ver. Ben de seninle geleceğim. Benim m dahalem seni hayatta tutabilir." Kızarmaya  alıştı.

Stuart ona bulutların arasından s z len güneş ışığı gibi bir sırtış fırlattı. " yle olmasa bile, yolda seninle tartışmak hoşuma gidecek." Abartılı, kibar bir selam verdi. "Hanımlar. İyi akşamlar. Yarın yola  ıkıyoruz."

Yakasını kaldırdı, kamburunu çıkardı, kapıyı açtı ve gezginlerle dolu bir handa bir başka hizmetk r olarak odadan  ıktı. Kapı kapandı ve gürültüyü bastırdı.

"Gerçekten de onunla M r Kalesi'ne gitmeyeceksin, değil mi?" Una telaşla sordu.

Fiona çantasını bir kez daha kontrol ederek iyice bağlandığından emin oldu. "Evet, . Yapmamız şey zaten yolda. Stuart

Yoksa onunla gitmezsem kardeşim ölebilir ve eğer böyle bir şeyi önleme şansım olursa, bunu yaparım."

"Hımm," diye mırıldandı Una, ama neyse ki başka bir şey söylemedi.

Ertesi sabah, Noel arifesi, hava çok soğuktu ama açıktı. Stuart, Gair ve Padruig'le birlikte Fiona ve Una çıkana kadar avluda bekledi. Una kulaklarına kadar şekilsiz sargılar içindeydi, Fiona ise bol, koyu renk bir etek, uzun bir palto ve atkıyla.

Gair yola çıkmaya hazırdı, avludan çıkmak için uzun bir asa tutuyordu ama Fiona onu engelledi. "Bineğimi beklemeliyim."

"Bir at mı getirdin?" Gair hayretle sordu.

"Karda yaya olarak yürümeyeceğim kesin, efendim." Fiona'nın yeşil gözleri eşarbının üzerinde genişledi ve Stuart kahkahasını bastırdı.

Hanın gençlerinden biri ahırdan bir at getirdi, tüylü ve gürbüz bir kısraktı. Delikanlı Fiona'yı eyere oturtmak için harekete geçti ama Stuart ondan önce davrandı. Stuart Fiona'ya adım atması için elini uzatırken Fiona ona ürkek bir bakış attı ama Stuart'ın bacağını kavrayıp onu hafifçe kısrığın sırtına kaldırmasına izin verdi. Fiona bacağını eyerin üzerinden geçirerek eteğinin altındaki deri pantolonu ortaya çıkardı ve dirençli bir İskoç kadını gibi ata bindi.

Biçimli kalçasına ve baldırına temas etmek, kat kat giysilerin arasından bile Stuart'ın kanını ısıttı. Bu kadın sevmek için, soğuk bir kış günü yatakta tembellik etmek için yaratılmıştı.

Gair ve Padruig'le işi bittikten sonra bunun olmasını sağlayacak adımları atacaktı. Savaş bitmişti, İskoçya harabeye dönmüştü. Fiona burada kalmamalıydı. Evinin tek parça olup olmadığını öğrendikten ve içindeki bazı eşyaları aldıktan sonra onu Fransa'ya götürecek ve zamanın geçmesini bekleyeceklerdi. Birlikte. İskoçya'yı tekrar terk etme düşüncesi kalbini burkuyordu ama Fiona'yla birlikte sürgünü atlatabileceğini düşünüyordu.

Stuart Fiona'nın bacağını okşadı. Kız önce ona baktı, sonra hızla uzaklaştı. Stuart eşarbının altından yanaklarını göremiyordu ama alnı pembeleşmişti.

Stuart ondan uzaklaşmadan, Una onu bir ağacı gibi kullanarak Fiona'nın arkasına geçti. Stuart homurdandı.

Una onu tekmeledi -bunu yapmak istememişti elbette- eyerin arkasına yerleşirken.

Stuart, Fiona dizginleri eline almadan önce her iki kadının da dengede olduğundan emin oldu. Fiona'nın sesine kulaklarını tıkayan bineğiyle yumuşak bir sesle konuştu. Hayvanın yünlü kahverengi bir kışlık kürkü, daha açık kahverengi bir yelesi ve kuyruğu vardı. Bir at, midilli değil, etraflarındaki tepeler kadar engebeli.

Seyis çocuk Fiona'nın çantasını Una'ya uzatmaya çalıştı ama Stuart onu yakaladı ve omzuna attı. Fiona aldırmıyormuş gibi davrandı ama Una'nın sessiz endişesi hissediliyordu. İlginçti. Görmesinden korktukları çantanın içinde ne vardı?

Stuart onu kendi küçük eşya çuvalıyla birlikte sırtına yerleştirdi ve sonunda yola çıktılar.

Macdonald krallıklarının büyük kısmı İskoçya'nın batı kıyısında ve adalarda bulunuyordu, bu yüzden bu klanlar Prens Teàrlach'ı ilk destekleyenler arasındaydı; prens adalara gelmiş ve doğuya doğru ilerleyerek yol boyunca ordusunu toplamıştı.

Tüm Macdonald'lar davaya katılmamış, bu da klanda acı bir bölünme yaratmış, aileleri ve arkadaşları bölmüştü. Fiona'nın erkek kardeşi prensi desteklemeye kesinlikle karşı çıkmış ve sonunda İskoçyalı dostlarına karşı silahlanmıştı.

Broc Macdonald'ın kalesi Inverness'in güney ve batısında, yaklaşık yirmi mil uzaktaydı. Cameronların topraklarına çok yakındı. Huzursuz da olsalar komşuydular.

Inverness'in güneyindeki uzun gölü geçemezlerdi çünkü Augustus Kalesi'ne ve hâlâ İskoçyalıları avlamakta olan Hanoverlilerin diğer kalelerine çok yaklaşmış olacaktı. Stuart onların Noel için bile vazgeçeceklerinden şüpheliydi.

Önemli değildi. Stuart bu kayalıkları iyi biliyordu, muhtemelen su üzerinden kayabilmek için sahili kucaklamayı tercih eden Gair ve Padruig'den daha iyi biliyordu. Stuart ayrıca her köydeki insanları da tanıyordu ama istendiği takdirde onu saklayıp saklamayacaklarını Stuart bilemezdi. Bu topraklarda çok fazla korku vardı ve hiç kimse asi İskoçlardan biriyle yakalanmak istemezdi.

Fiona atını sakın sakın sürüyor, şaşırtıcı derecede berrak gökyüzüne, sağlarında yükselen tepelere bakıyordu. Stuart, Fiona'nın atının yanında, kısarak kaçmaya kalkarsa dizginini tutabileceği bir yerde yürüyordu ama at yeterince uysal görünüyordu.

Stuart'ın talimatlarına uyarak birkaç adım önde yürüyen Gair, onları göl kıyısındaki daha yaşanabilir yerlerden kaçınarak ormanın içinden yükselen bir patikaya götürdü. Padruig arkadan geliyordu. Gair'in aksine, yürüyüş asası kullanmıyordu ve küçük çantasını sırtına bağlayarak ellerini serbest bırakmıştı.

Highlands'deki yollar, ana caddelerden ayrıldıktan sonra, daha çok Orta Çağ'da inekler tarafından yapılmış gezinti yollarına benziyordu. Stuart'ın botları daha birkaç mil gitmeden kar, buz ve çamurla kaplanmıştı.

"Neden orada olduğunu anlıyorum," diye homurdandı Fiona'ya. Fiona hava konusunda ne kadar şanslı olduklarından söz etmekten başka bir şey söylememişti. Yılın bu zamanları genellikle sağanak yağmur ya da kör edici karla dolu olduğu için Stuart buna itiraz edemezdi.

"At sırtında daha kuru oluyor, kabul ediyorum," dedi Fiona. "Ve Piseag çok sıcak." Eldivenli parmaklarını atın kürküne batırdı.

Stuart bu isme bir kahkaha attı. "Ona 'Kedicik' mi diyorsun?" "Bunun nesi yanlış? O nazik ve yumuşak."

"Küçük bir çocukken bir kedi yavrusu üzerime tırmandı ve yüzümü tırmaladı."

Fiona'nın gözleri onu incelerken kırıştı. "Zavallı Stuart. Sende hiç yara izi göremiyorum. Bu seni ordu için güçlendirmiş."

"Evet, Geordie'nin adamları o kediyle boy ölçüşemezdi. Onları merhamet için yalvartırdı."

"Kendini yakalatmayı nasıl başardın o zaman?" Fiona bir öğleden sonra çaya neden geç kaldığını sorar gibi sordu. "Kedin tarafından bu kadar sertleştirildiydin?"

"Oh, bilirsin işte. Bir arkadaşıma yardım ediyorum." Culloden sonrası Stuart'ın zihninde canlandı. Teslim olup silah bırakanlar oldukları yerde katledildikten sonra Jakobit askerler kaçıyor. Çocukluk arkadaşı Calum yarı ölü haldeydi, kaçamıyordu. Cumberland'ın dört adamı etraflarını sardığında Stuart onu sürükleyerek götürmek için oyalanmıştı. Zaten ölmek üzere olan Calum kendini askerlerin üzerine atmış, askerler de onu yere sermişti. Stuart şiddetli bir çığlık atarak saldırmış ve kafasına aldığı bir darbeye yere yığılmadan önce öfkeyle dövüşmüştü.

Stuart öfkesini gizlemek için ses tonunu yumuşatarak, "Askerlerin beni neden doğrudan öldürmediklerini hâlâ bilmiyorum," dedi. "Ama beni bağladılar ve götürdüler, önce bir ek binaya götürdüler, sonra da güneye gitmek üzere bir gemiye bindirdiler. Bitti

Willie Mackenzie ile birlikte hapse girecek. İyi oldu. Kardeşi Alec ve evlendiği kadın bizi serbest bıraktı ve ben de onlarla birlikte Paris'e kaçtım."

"Mackenzies mi?" Fiona şaşkınlıkla sordu. "Will ve Alec'in ailenin geri kalanıyla birlikte öldüğünü sanıyordum."

"Ben de öyle, ama Alec vardı, hücrendeki kapıyı açtı ve Will hepimizi dışarı çıkardı. Will Mackenzie yok edilemez."

"Görünüşe göre sen de öylesin." Fiona'nın sesi alçaldı, "Adınızı listelerde okudum. Yakalanmışsın. Asılacağından emindim."

"Ben de öyleydim, hanımefendi. Ama işte ."

Kaşlarını çattı ama gözlerini kırıştırdı, gözleri nemliydi. "Tehlikenin içine doğru yürüyorsun."

"Bu işin dışında kalmaya niyetliyim. Padruig'e ödülünü bulacağım ve kendi işime bakacağım."

"Ah."

Stuart hızla Fiona'ya baktı ve onun sesinde pişmanlık duyduğunu umdu. Ona bir sonraki kayboluşunda kendisiyle gelmesini isteyeceğini söylemedi. Hayır derse onu ikna etmesi gerekecekti ve bunun için çok yaratıcı yöntemler bul...

"Ata binmek için bir başka neden daha," diye düşüncelerini böldü Fiona. "Yaya olarak görebileceğimden daha uzağı görebiliyorum. Örneğin, birkaç Black Watch ve bir İngiliz askeri bir sonraki virajda bizi bekliyor."

BÖLÜM 4

F Stuart onu durdurmak için elini Piseag'ın dizginine koyup dişlerinin arasından hafifçe ısıklık çalarken Iona'nın kalbi daha hızlı çarpıyordu. Gair aceleyle yanlarına döndü ve Padruig yakınlarına toplandı.

Fiona sakın kalmaya çalışarak Stuart'a saklanması, hana geri kaçması için yalvarmamak için kendini zorladı. Oradaki kalabalığın arasına karışabilir ve Noel eğlencesi sırasında kaçabilirdi.

Stuart'ın yüzü inatçı çizgilerle belirlenmiş, kendi içine çekilirken mavi gözleri sessizleşmişti. Fiona onun kaygısız, gülen, aceleci İskoçyalı'yı geride bırakıp bilenmiş ve ölümcül bir askere dönüşmesini izledi.

Sık ağaçların arasında durdular, arazi sağ taraflarında yukarıya, sol taraflarında aşağıya doğru keskin bir eğim gösteriyordu. Yaklaşan askerlerin çizmelerinin çıkardığı gıcırtyla Stuart izini bıraktı, sessizce yokuş yukarı ormana daldı, koyu renk paltosu karların arasındaki siyah kayalara ve ağaç kovuklarına karıştı.

Padruig Piseag'ın dizginini tuttu ve Una huzursuzca Fiona'nın arkasında ilerledi. Askerler virajı dönünce şaşkınlıkla durdular. Subay yoktu, Fiona rahatlayarak düşündü. Sadece piyadeler, muhtemelen kamplarına ya da belki de Balthazar'ın hanına gidiyor, sıcak bir oda ve bir fiçı bira bekliyorlardı.

Fiona, askerlerin çantasını arayacağından endişe etmediğini düşündü. Stuart hâlâ sırtındaydı ve gitmişti.

İskoç eteği giymiş üç Kara Muhafız -ekose yasağı onları kapsamıyordu- Fiona ve partiyi gördüklerinde endişelenmekten çok sinirlenmiş görünüyorlardı. Fiona'nın onların kampa ya da hana gidip görevden ayrılacaklarına dair düşüncesi pekişti.

Yanlarındaki kırmızı ceketli İngiliz de diğerleri gibi onları geçmeye hevesli görünüyordu ama yoldaki her İskoç'u durdurup sorgulamak onun göreviydi.

Dördü pist boyunca bir bariyer oluşturdu, İngiliz hafifçe bir tarafa çekilmişti, sanki Kara Gözcülerin herhangi bir sorunla başa çıkmasına izin vermeye hazırды.

Black Watch askerlerinden biri tüfeğini omzundan kaldırdı ve belli belirsiz onlara doğrulttu. "Daha ileri gitme. Kimsiniz ve ne iş yapıyorsunuz?"

Bu yolda iş mi?"

"Ben buna pek yol demem." Gair yolun kenarına tükürdü. "Bu bayanı güvenli bir şekilde sığınağa götürüyoruz. Eğer fark etmediyseniz, hava çok soğuk."

Adamın keskin mavi gözleri ve sarı saçları bir İskoçyalıyı andırıyordu, aksanı onu kuzeyli ve doğulu yapıyordu. "Hangi hanımefendi ve hangi barınak?"

"Bu hanımefendi." Gair başparmağını Fiona'ya doğru salladı. "Ne kadar barınak bulabilirsek. Geldiğiniz yolda ev var mı?"

"Sadece yanmış olanlar." Adam tüfeğinin namlusunun üzerinden biraz gülümsedi.

Fiona kendini kaybetti. Bunlar kendi halkına düşman olan, Jakobitleri sakladığından şüphelenilenlerin evlerini yakan, gidecek yeri olmayan tüm aileleri dışarı atan İskoçlardı.

Eşarbını ağzından çekerek soğuşun dudaklarını yakmasına izin verdi. "Seni orada görüyorum, Iver MacGregor," dedi tüfekli adamın arkasında duran başka Kara Muhafız'a. Diğerlerinden daha zayıftı, kapüşonunun altında kahverengi saçları ve yüzünde ona uygun dağınık bıyıkları vardı. "Annen bu sakal hakkında ne derdi? Ya uzatmalısın ya da tamamen kesmelisin."

Padruig metanetini korudu ama Gair Fiona'ya endişeli bir bakış atarak onu susturmaya çalıştı. Konuşmayan İngiliz ve asker sırtışlarını gizlemeye çalışıyordu.

"Fiona?" Iver mırıldandı. "Yani... Bayan Macdonald? Bu havada burada ne yapıyorsunuz?"

"Havadan *kurtulmaya* çalışıyorum. Ama sen ve arkadaşların yolumu kapatıyorsunuz."

Iver'in ağzı her zamanki gibi açık kaldı. Iver MacGregor, Fiona'nın ailesinin evinin yanındaki vadide yaşıyordu ve Broc'la çocukken birlikte oynamışlardı. Iver sürekli şaşkın görünüyordu, hatta Black Watch'a katılmadan önce bir Hogmanay'da Fiona'yla dans edecek kadar kabuğundan çıkmıştı.

Iver, sanki Fiona Ayaklanma'yı duymamış gibi, "Hiçbirinin geçmesine izin veremeyiz," diye açıkladı. "İsyancılar etrafta."

Kara Gözcülerin lideri tüfeğini indirdi ama kıpırdamadı, Iver'in hepsi adına konuşmasına izin vermekten memnun görünüyordu.

Fiona etrafına bakınır gibi yaptı. "Burada hiç İskoçyalı görmüyorum. Sadece beni geçindirmeleri için tuttuğum adamlar var. Onları tanıyorsun. Gair Murray ve Padruig."

Iver kızardı ve diğerleri rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdüler. Highlands'daki çoğu insan Gair ve Padruig'den kaçak mal satın almıştı. Gair tutuklandığı anda, sattıklarını sadece kaçakçılığın kökünü kazımakla görevli her askere değil, komuta zincirindeki tüm üstlerine de ifşa edebilirdi.

Iver atın Padruig'in karşısındaki tarafına yaklaştı ve Fiona'ya baktı. "Onlara güveniyor musun?"

"Yolun sonunda maaşlarını alana kadar beni doğru yönlendirmelerini istiyorum.

Ben sadece eve gidiyorum. Duymuş olabileceğiniz gibi kardeşim hasta."

Iver başını salladı, kaşları çatıldı. "Evet, hatırladığım kadarıyla Falkirk'te yaralanmıştı.

Ona en iyisini ver."

"Gececeğim. Şimdi, geçmeme izin verecek misiniz?"

Kara Gözcülerin lideri . "Özür dilerim hanımefendi. Emirler.

Yoldaki herkes aranacak."

"Pekâlâ." Fiona aşağı kaymaya başlayan Una'ya başıyla işaret etti. Padruig Una'yı yakalayıp ayağa kaldırdı ama Fiona yardım beklemeden kendisi aşağı indi. "Çabuk ol. Hava kararmadan önce içeride olmak istiyorum."

Stuart'a şükürler olsun. Askerlerin taşıdığı fazladan giysi ve yiyecekleri bulamayacaklarını, onlarla ne yapmak istediğini asla anlamayacaklarını bilerek sakın olabilirdi.

Gair daha az iyimserdi. "Silah ya da altın dolu bir tabut taşımadığımı görebiliyorsun, değil mi? Elimdeki birkaç sikkeyi de mi çalacaksın? Para için bir kadına Highlands boyunca eşlik etmek zorunda kaldım. Bana merhamet edin."

Iver yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, Gair. Çabucak halledeceğim."

Iver, Gair'in ceplerinde dört bıçak, iki şişe viski ve birkaç İngiliz altını buldu ama kimseyi endişelendirecek bir şey yoktu. Padruig'in bir bıçağı ve bir şişesi vardı, hepsi bu.

Iver'in ikna etmesiyle Una ve Fiona'nın kendi ceplerini açmalarına izin verdiler ve yolculuk için sadece kurutulmuş et, ekmek ve peynir taşıdıklarını gösterdiler.

Lider, Gair'in iki altınını birbirine vurdu. "Buna el koymak zorunda kalabiliriz. Kaçakçılık ganimeti olabilir."

Gair, "Dur bakalım" diye hiddetlendi.

"Bunları ona ver, Gair." Fiona atına dönerken rahatsız olmuş bir soylu hanımefendi havasını sürdürdü. "Yolculuğun sonunda sana ücretini vereceğim."

Padruig'in onu eyere oturtmasına izin verdi, Una arkasından kaldırılırken kendini yerleştirdi ve adamlara daha fazla dikkat etmedi.

Lider sırttı ve paralar kayboldu. Gair hırladı. Padruig Gair'e yaklaştı ve sadece ona baktı. Gair sakinleşti.

Fiona nezaketle, "Annene en iyi dileklerimi ilet, Iver," dedi. "İyi günler, beyler."

Fiona dizginleri tutsa da Padruig dizgini tekrar kavradı ve kısrağı askerlerin yanından geçirdi. İngiliz ve diğeri iki Kara Muhafız tesadüfi karşılaşmalarından memnun görünüyorlardı. Iver Fiona'yı hüznle selamladı.

"Kendine iyi bak, Fiona. Belki seni Hogmanay'da kardeşinin evinde görürüm?" "Belki de." Fiona sanki hiçbir şey fark etmemiş gibi başını salladı.

ona.

Padruig ona yol gösterirken ve Gair de onu takip ederken sakin kalmayı başarmıştı ama ağzı kurumuş, kolları bacakları titremeye başlamıştı. Eşarbını burnunun üzerinde düzeltti, sıcaklığı hoşuna gitmişti.

Askerler Stuart'ı görecek miydi? Duydular mı? Onu vuracaklar mıydı? Stuart nereye gitmişti? Bu ormanları ve vadileri herkesten daha iyi biliyordu. Bir daha görülmemek üzere dağlarda kaybolacak mıydı?

Kalbi hızla çarpıyor, parmakları titriyordu. Stuart'ı bulabilmesi için Piseag'ı koşmaya, koşmaya, koşmaya teşvik etmek istiyordu ama bunun aptallığın zirvesi olacağını biliyordu.

Virajı döndüler. Askerler onları takip etmedi ama Fiona onları izleyip izlemediklerini görmek için arkasına bakma riskini almadı.

Padruig ve Gair sabit ama hızlı olmayan bir tempo tutturdular, Gair sesini kötü bir şekilde akortsuz bir şarkıda yükseltti. Bir mil daha geçti ve bir mil daha. Başka asker görmediler ve Fiona rahatlamaya başladı.

Fiona da Stuart'ı görmemişti. Bir saat boyunca yol aldılar, yol tepelerden ayrıldı ve bir vadinin üzerinden dağlara ve Broc Macdonald'ın yarasını iyileştirmek için geri çekildiğı kaleye doğru ilerledi.

Bulutlar gökyüzünü lekelemeye başlamıştı. Fiona'nın söz verdiğı gibi yakında geri dönmesi gerekecekti ama Stuart'ın aldığı çanta olmadan görevini nasıl yerine getireceğini bilmiyordu. Sadece elinden gelenin en iyisini yapabiliirdi.

Atı yakındaki derede sulamak için bir ağacın gölgesinde durdular, Padruig botuyla buzu kırdı. Fiona kısık bir sesle iki adama ne yapmak istediğini açıkladı. Tahmin edildiğı gibi, Gair itiraz etti ama Padruig huysuzca kabul etti ve Gair'i sessizliğe davet etti. Sonra devam ettiler.

Fiona bulutlar toplanırken Stuart'tan hiçbir iz göremedi ve kilometreler geçtikçe onun gerçekten gitmiş olduğunu anladı.

Fiona ve partiyi takip eden STUART, artan rüzgâra karşı paltosunu çekti. Bir sonraki vadide Broc'un kalesine doğru gittiklerini biliyordu, bu yüzden oraya gidip onları bekleyebilirdi. Ama Fiona'yı Gair ve Padruig'in merhametine bırakmak, üstelik etrafta pusuya yatmış Hanover askerlerinden bahsetmek bile ona cazip gelmiyordu.

Fiona kendisini ağabeyinin şatosuna götürecek olan küçük yoldan sapıp iki yüksek dağın arasındaki küçük bir yarığa doğru patikadan ilerlediğinde Stuart şaşırmıştı.

BÖLÜM 5

Stuart, Fiona'nın atı dağın eteklerine doğru yükselirken, karla kaplı kayaların etrafından dolaşıp gözden kaybolurken, ihtiyatlı bir mesafeden onu izledi.

Orada hiçbir şey yoktu. Stuart Yaylaların bu kısmının her köşesini bilirdi, özellikle de kendi topraklarına bu kadar yakınken. Dağların o kasvetli bölgesinde kimse yaşamıyordu ve kayaların arasından hiçbir yol geçmiyordu. Çıkmaz sokaktı.

Bu söz onu ürpertti. Stuart kayalarla kendisi arasındaki açık araziye taradı, sonra karlı vadiyi geçmek için adımlarını hızlandırdı ve Fiona'nın arkasından at sürdüğü kayalara ulaşana kadar yavaşlamadı.

Taşıdığı çanta sırtına ağırlık yapıyordu. İçine bir göz attı ve Fiona'nın eşyalarının yanı sıra, ikinci el ve yıpranmış, işçilerin giydiği türden erkek giysileri de buldu. Birkaç takım. Onları şaşkınlıkla incelemişti; Fiona neden böyle bir kıyafetle Highlands'de dolaşıyordu ki?

Stuart kayalığa tam zamanında ulaşmış ve Fiona, at, Una, Padruig ve Gair'in kayalıklardaki bir yarıktaki kaybolduğunu görmüştü. Stuart karlı kayalardan sıyrılarak yaklaştı.

Kayaların arasındaki siyah gölgeye doğru ilerlerken birden kendini Padruig'in bıçağının ucuna bakarken buldu. Stuart durdu, ucu burnuna değiyordu.

Padruig Stuart'ı tanıdı, gözlerini kırıştırdı ve rahatladı. "İçeri gelsen iyi olur."

Uzun kayaların arasına bir battaniye sıkıştırılmış, soğuğa karşı bir çeşit kapı oluşturulmuştu. Stuart kapının arkasında yarım düzine kadar İskoçyalı buldu.

Adamların kirli, sakallı yüzleri vardı ve gözlerinde yorgunluk okunuyordu. Stuart onlardan birkaçını tanıdı, diğerlerini tanımadı. Muhafızlar ve Prens Teàrlach'ın ordusunun piyadeleri. Savaşmış ve sonra da savaşa ara verilmeyeceği söylenince canlarını kurtarmak için kaçmış olanlar.

Fiona Stuart'a baktı. "Güzel. Gelmişsin."

Onu düzenlediği küçük bir bahçe partisine davet ediyor olabilirdi. Başka bir şey söylemeden Stuart'ın omzundan kaydırdığı çantaya uzandı.

Fiona çantayı yere bırakıp açtı ve kadın iç çamaşırlarının arasından pantolon, gömlek ve paltoları çıkardı. Una yoğun bir şekilde yardım etti.

Giysileri yerleştirirken, "Herkes uyucaak bir şeylerim olmalı," dedi. "Paltolar biraz küçük olabilir ama bulabildiklerimizin en iyileri bunlar."

"Evet, terzime kendime yeni bir tane diktireceğim." İskoçyalılardan biri dişlerini göstererek sırttı. "Bir dahaki sefere onu Londra'da ziyaret ettiğimde."

Birkaç kahkaha sesi duyuldu ama çoğunlukla bu adamlar bitkin düşmüştü. Stuart sessizce, "Gair," dedi. "Mataranı uzat."

Gair masum gözlerini ona çevirdi. "Ne şişesi o?" "Yap şunu delikanlı," diye homurdandı Padruig.

Gair hemen cebinden hırpalanmış bir teneke şişe çıkardı. Onu açtı ve keskin viski kokusu yayıldı.

"*Uisge beatha*," dedi bir adam saygıyla. "Bir daha asla iyi malt tadamayacağımı sanıyordum."

Stuart, "Bahse girerim şimdi de yapmayacaksınız," dedi.

Adam şişeyi aldı, içti ve öksürdü. "Haklısın.

Tadı büyükannemin bulaşık suyu gibi."

Diğerleri güldü ama sırayla hevesle mataraya uzandılar. Fiona yolculuk için tavernadan satın aldığı yiyecekleri, kendi payına düşenleri onlara uzattı. Stuart onu durdurmak için hamle yaptı ama Fiona'nın yüzü kararlıydı ve bunun sadece bir tartışmayı başlatacağını biliyordu.

Kıyafetleri neden taşıdığı gizemi çözülmüştü. Şimdi sıra bu adamların burada olacağını nereden bildiğine gelmişti.

Yemeklerini yerlerken Fiona onlara, "Kuzeydoğuda, yaklaşık yedi mil ötede Black Watch'la karşılaştık," dedi. "Inverness'e doğru gidiyorlardı. Bu gece sıvışmak ve Kinloch Hourn'a gitmek için iyi bir zaman olacak. Sizi Skye'a götürecek bir gemi orada olacak."

"Doğruca kardeşinizin topraklarından geçiyor," dedi bir adam. "Etraflarından dolanarak, her neyse."

Fiona başını salladı. "Brocu meşgul edeceğim ve asla fark etmeyecek. Gerekirse kaleyi yakarım."

Daha fazla kahkaha. "Sana inanıyorum," diye devam etti adam. "Neden bizimle gelmiyorsun, genç kız? Yolumuzu aydınlatacak yumuşak bir yüz işimize yarayabilir."

Diğer adamlar başlarını sallarken Fiona başparmağını Stuart'a doğru salladı. "Önce bunun beladan kurtulmasına yardım etmeliyim. Sanırım tüm yeteneğimi kullanmam gerekecek."

"Evet, Stuart Cameron beladan başka bir şey değildir," dedi adam. "Nerelerdeydin, delikanlı? Culloden'den beri seni görmedim. Öldüğünü sanıyordum."

"Majestelerinin bir İskoçyalının arkadaşlarına ihanet etmeden önce kaç bıçak darbesi yiyebileceğini keşfetmesine yardımcı oluyordum."

Fiona ona baktı, gözleri karanlıkta parlıyordu. "Peki cevap ne?" diye sordu İskoçyalı.

Stuart omuz silkti. "Bilmiyorum. Sonuna kadar gitmelerine hiç izin vermedim. Oynamayı bırakmaya karar verdim ve bıraktım."

Kıkırdamalar tekrar başladı. Adamların çoğu, aralarında paylaştıkları yetersiz yemeği mutlu bir şekilde yiyordu.

Kapıda nöbet tutan Padruig içeri girdi. "Oyalanmamalıyız."

"Doğru." Fiona çantasını yeniden kilitledi. "Ailelerinize mesajınız var mı, çocuklar?"

Hepsinin söyleyecek bir şeyi vardı, ancak birden fazlası Fiona'ya adamların nereye gideceğini açıklayarak sevdiklerini tehlikeye atmaması için yalvardı.

"Merak etme," dedi Fiona neşeyle. "Oldukça ihtiyatlıyım."

"Size teşekkür ederiz leydim," dedi baş İskoçyalı. "Yardıminızı almaktan nefret ediyoruz ama bazen insan çaresiz kalabiliyor."

"Sadaka değil," diye araya girdi Stuart. "Noel'deyiz."

"Evet, bu da bizi üç bilge adam yapıyor," dedi Gair. "Söylemeyi sevdiğim gibi, hediyelerimizle geldik."

"Ama sen Kral Herod'u görmeye gitmek üzeresin," diye karşılık verdi lider. "Bir zamanlar dostummuş gibi davranan Broc Macdonald."

Stuart, "Hepimiz için bir dost," dedi. "Sanırım kız kardeşiyle ilgili planlarım olduğunu öğrenince biraz çıldırdı." Fiona kızardı ama onu düzeltmedi.

"Ondan önce de deliydi," dedi Highlander. "Onu hayatım boyunca tanıdım. Benden onun için iyi dileklerde bulunma. Özür dilerim, genç kız."

Fiona başını salladı. "Zaman hepimizi değiştirdi. Kardeşim tam bir göt. Bunu ona söyleyeceğim."

Kahkahalar yükseldi, son anda yumuşadı. "Tanrı sizi korusun," dedi başka bir adam. "Mutlu Noeller."

"Mutlu Noeller." Fiona hepsine sıcak bir gülümseme yaydı ve Stuart battaniyeyi tutarak sığınaktan çıktı.

Lider, Stuart gitmeden önce onu yakaladı. "Şuna iyi bak," diye mırıldandı, nefesi Gair'in viskisiyle keskinleşmişti. "O bir merhamet meleği. Ama bizim gibi adamlara yardım ederken yakalanırsa..."

Stuart inançla, "Onun olmasına izin vermeyeceğim," dedi.

Gair boş şişesini alana kadar bekledi, sonra da onu takip etti.

Padruig, Fiona'nın atına binmesine yardım etmek üzereydi ama Stuart ona eliyle işaret etti. Padruig kenara çekilerek Una'nın dikkatli bakışları altında çantayı ondan aldı.

Stuart Fiona'yı kendisine doğru çevirdi, ikisi birlikte Piseag'ın sıcak böğrüne yaslandılar. Fiona daha konuşmadan Stuart onun yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi ve onu öptü.

ÖPÜCÜK Fiona'nın nefesini kesti. Stuart'ı son gördüğünden bu yana geçen uzun yıl boyunca kalbinin her atışında onu özlemişti ve şimdi onun varlığı onu hem sevindiriyor hem de zayıflatıyordu. Sırtını sıkıca kavrayan kolları Fiona'yı dik , Stuart'ın dili Fiona'ninkine dolandı, viski ve canlandırıcı soğuk tadı almıştı.

Ama ağzı sıcaktı, nefesi yanağını haşlıyordu. Fiona parmaklarını adamın paltosuna daldırdı, kaba yün adamın sıcaklığıyla doluydu. Vücudu ateşle doldu, ihtiyaç onu sıkıştırdı ve aynı zamanda onun burada, yaralanmamış ve hayatta olmasından dolayı sevinç duydu.

Padruig, Gair ve Una'nın bakışlarını üzerlerinde hissetti, üçü de kibarca arkalarını dönmeye hazır değildi. Stuart'ın umurunda değil gibiydi. Fiona'yı kucaklayıp içine aldı ve doyasıya öptü. Piseag, sanki kısarak Fiona'nın onu desteklemesi gerektiğini anlamış gibi, Fiona'nın yanından ayrılmadı.

Keskin bir rüzgâr Stuart'ın dudaklarını Fiona'ninkilerden ayırmasına neden oldu. Mavi gözleri akuamarin parçaları gibi ona baktı. O İskoçya'ydı, gökyüzü ve gürültüsü, gücü ve vahşiliği.

Yavaşça onu bıraktı, nefesi hızla geliyordu. "İyi misin, genç kız?"

Fiona bilmiyordu. Stuart tamamen güvende olana kadar da asla bilemeyecekti.

"Evet," diye fısıldadı.

Stuart onun yanağında gezindi. Deri eldiveni kızın teninde kabalaşmıştı ama dokunuşu olabildiğince nazikti.

Aniden eğildi ve Fiona'nın çizmeli ayağını kavrayarak onu eyere kaldırdı. Una atkısının üzerinden bakarken, Una'yı onun arkasına kaldırdı.

bir Viking kraliçesinin tüm küçümsemesiyle.

Stuart Piseag'ın dizginlerini yakaladı ve atı döndürdü. "Haydi," dedi Gair ve Padruig'e. "Hava kararmadan önce kendimizi içeriye atmalıyız."

Son açık vadiyi geçip Macdonald ailesinin evinin bulunduğu dağın kıvrımına vardıklarında ilk kar taneleri düşmeye başladı.

Fiona dereye karışık duygularla baktı. Mutlu kızlık yıllarında burada oynamış, önce annesinin sonra da babasının ölümüyle hüznü tatmış ve ağabeyinin onu evlendirilecek bir meta olarak gördüğünü fark ettiğinde hayal kırıklığına uğramıştı. Bir klan kadını diğer klanlarla bağları güçlendirmek için kullanılabilirdi. Broc onun bir Cameron'a, özellikle de Jakobit sempatizanı birine aşık olmasını istememişti - Broc, Kral Geordie'ye sadık kalmanın onun kâr ve statüde yükselmesine yardımcı olacağına inanıyordu.

Stuart aceleci öpücüğünden sonra Fiona'yla çok az konuşmuş, soğuk rüzgârda yürümeye devam etmişti. Fiona tam olarak kendine gelememişti ve geleceğinden de emin değildi. Öpücük onu sendeletmiş, zorla kapattığı yerleri açmıştı.

Aklına Stuart'la paylaştığı son öpücük geldi, bir önceki yılın Eylül ayında, Teàrlach Edinburgh'a varıp onu ele geçirmeden önce. Mòr Kalesi'nde büyük bir balo vermişlerdi, Broc'un korkmadığını söyleme şekliydi . Hem Jakobitleri hem de sadık olanları davet etmişti, sanki sorun çıkaracak birilerine meydan okurcasına. Cameronlar gelmişti, başlarında Stuart vardı ve onunla birlikte Mal, Alec ve Will Mackenzie de gelmişti.

Fiona onlarla birlikte gülmüş ve dans etmişti ama kalbinde felaketin yakın olduğunu biliyordu. Teàrlach'ı destekleyenler kendilerine çok güveniyorlardı, karşı çıkanlar ise çok küçümsüyorlardı. Kibirleri şiddetle çarpışacaktı ve Fiona haklı çıkmıştı.

Stuart onu İskoç dansından çıkarıp balo salonunun dışındaki bir salona götürmüştü. Onu bir duvara yaslamıştı, ateş gibi saçları sırasından çözölmüştü, vücudu gecenin içinde sıcacıktı.

"Benimle gel, genç kız," diye fısıldamıştı. "Tüm bunlar sona erdiğinde ve İskoçya kendi kralı tarafından yönetildiğinde, benimle eve gel. Senin leydim olacağın büyük bir kutlama yaparız."

Bu tam olarak bir evlilik teklifi değildi ama Fiona onun bunu kastettiğini biliyordu.

Uzun ve tutkulu bir şekilde öpüşmüşlerdi, Stuart'ın elleri kızın belindeydi, biri göğsünü avuçlamak için yukarı çıkmıştı. Stuart'ın tadı o günden bu yana damağında kalmış, sığınağın dışındaki öpüşmeleriyle bir kez daha canlanmıştı.

Fiona o gece ona bir cevap vermemişti. Gelecek çok belirsizdi ve Broc'u üzmemek istememişti.

Stuart Teàrlach'ın ordusuna katılmak için ayrılmadan önce ona bir kez daha gelmiş ve Broc onu öldürmekle tehdit etmişti.

Kız kardeşimin lanet bir Jakobitle kaçmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Sen bir hain olarak saklanırken onu nereye sürükleyeceksin?

Stuart, *'Bu onun için senin dalkavuklarından biriyle evlenmeye zorlanmaktan çok daha iyi bir kader olacak,' diye homurdandı. Teàrlach'ı takip etme ve toprakların için bir erkek gibi ölme erdemini göster. Bırak Fiona laird olsun, senden çok daha iyi yapacaktır.*

Broc öfkeli bir hırıltı çıkarmış ve hançerini çekmişti. Fiona telaş içinde iki adamın arasına girdi.

Hiçbir yere gitmiyorum, diye bağırdı. İkinizle de!

Odadan çıkmaya cesaret edememişti, yoksa Broc Stuart'a saldırabilirdi. Stuart kendini savunurdu ve kan dökülürdü.

Stuart, kırmızı ve yeşil ekosesini sallayarak Fiona'ya yaklaştı. *Benimle gel genç kız, seni de kendisiyle birlikte pisliğe sürükleyecek olan bu çürümüş piçten uzak dur.*

Seni Jakobit zindanına sürükleyecek, diye karşı çıkmıştı Broc. Onunla git ve sana lanet olsun. Yakında ikiniz de asılacaksınız.

Fiona onun kabadayılığının ardında Broc'un korkusunu, ebeveynlerinin ölümünden duyduğu ve zamanın silemediği acıyı görmüştü. Broc Fiona için endişeleniyordu, Teàrlach'ın kaybedeceğinden ve Stuart'la birlikte olmasının onu mahvedeceğinden emindi. Fiona'yı da kaybetmek istemiyordu.

Stuart, Broc'a duyduğu öfkeyle Fiona'ya ters ters bakmıştı. Öfkesinin ardında, Fiona'yı bir daha asla göremeyeceği korkusu da vardı.

Yapamam Stuart. Fiona sesinin yumuşamasına izin vermişti. Her şey bittiğinde, eğer yaşıyorsan, bana geri dön.

Stuart *çabuk biteceğine* söz vermişti. *Haftalar içinde, genç kız.*

Haftalar içinde ölmüş olacaksın, diye ilan etmişti Broc, başı dik, kibri yüksek.

Stuart gülmüştü. *O zaman seni bir daha görmek zorunda kalmayacağım.*
Seni *görürsem öldürürüm.* Broc hançerini Stuart'a doğrultmuştu, gözlerinde kararlılık vardı.

Stuart yine güldü, topuğunun üzerinde döndü ve botlarının sesi taşlarda çınlayarak uzaklaştı.

Fiona o zamanlar pek endişelenmemişti. Stuart haklıydı - Teàrlach Edinburgh'u almaya çoktan hazırdı ve sonra Prestonpans'ta çabucak kazanmıştı. Stuart yakında geri dönecek ve Fiona da onunla birlikte olmak için evini terk edecekti. Jakobitler üstünlüğü ele geçirip Teàrlach'ın babası kral olarak kurulduğunda, Broc'un göz kamaştırıcı bir hızla taraf değiştireceğini hayal ediyordu.

Ama bunların hiçbiri olmadı. Fransa'nın vaat ettiği destek, kararsız rüzgârda kaybolup gitmişti. Teàrlach'ın ordusu sonunda ezilmiş, pek çok adam ölmüştü, peki ne için? Sayıca kendisinden çok üstün bir kuvvete karşı ne yaptığını bilmediğini kanıtlayan toy bir genç prens için.

Artık gururlu İskoçyalı erkekler, Fiona ve onun gibi kadınların hayırseverliğine bağımlı olarak derme çatma sığınaklarda saklanıyordu.

Stuart ona geri dönmemişti. Yakalandığını okumuştı, yakında öleceğini biliyordu ve acısını kalbine gömmeye çalışıyordu.

Ta ki dün öğleden sonra hana bakıp onu görene kadar. Bu sefer, onun gitmesine asla izin veremeyeceğini biliyordu.

STUART, kaleye yaklaştıklarında dev kapının açılacağını ve Broc'un kışkırttığı bir düzine askerin dışarı fırlayıp etraflarını saracağını tahmin ediyordu. Stuart'ı tutuklama zahmetine bile girmeyeceklerdi; onu hemen bıçaklayacaklar ya da asmak için bir darağacı inşa ederken biraz bekleyeceklerdi. Ama böyle bir şey olmadı.

Kale, 1400'lerden günümüze ulaşan iyi kaleler gibi, iki vadiye bakan bir tepeye çömelmişti. Uzun pencerelerden görülebilen uzun bir yol ona doğru uzanıyordu.

Kalenin kendisi beş katlı kare bir kuleden oluşuyordu ve bunun önüne 1600'lerde iki katlı bir ek bina yapılmıştı. Yeni kanatta Stuart'ın mutlu zamanlarında Fiona ile dans ettiği büyük salon bulunuyordu.

Gri-kahverengi taşlar kaleyi karların arasından yükselen bir başka kaya parçası gibi gösteriyordu. Stuart hiçbir pencerede ışık, hiçbir yerleşim izi göremedi.

Belki de Broc soğuk hava akımlarından vazgeçmiş ve Edinburgh'da daha sağlam bir eve taşınmıştı -Stuart umut etmekten kendini alamıyordu. Fiona şatoyu devralacak ve canlandıracaktı. Stuart her zaman onun burayı Broc'tan daha iyi yöneteceğini söylerdi.

Ona baktı ama kadın eşarbını yine yüzüne çekmiş, saçlarını da bir kukuleta örtmüştü. Karanlıkta onu göremiyor, Stuart'ı evine getirirken ne düşündüğünü anlayamıyordu.

Broc, Stuart'ı hemen öldürecek miydi? Yoksa felsefi olarak hayatın her iki adamı da ne kadar değiştirdiğini mi düşünürdü?

Stuart kahkahasını bastırdı. Broc düşünen bir tip değildi.

Yollarına devam ederken kimse onlara meydan okumadı. Kale yüksekte görünüyordu ve ona doğru dik tepeyi tırmanırlarken Stuart'ın nefesi hızlandı. Bir pusuya doğru mu yürüyorlardı? Yoksa boş ve terk edilmiş bir kale mi bulacaklardı?

Stuart, dış duvarın ortasındaki bir kapının avluya ve büyük salona açıldığını hatırladı. Kapı kapalıydı, muhtemelen gece için sürgülenmişti.

Fiona Piseag'ı dürttü ve yan tarafını kapıya doğru çevirerek yumruğuyla vurdu.

Stuart şapkasını kafasına indirdi ve ceketinin yakasını yukarı çekti. Şansı yaver giderse hâlâ Gair'in uşağı olarak görünebilirdi. Padruig'in bıçağını bulacak -ya da adamı burada olmadığına ikna edecek- ve kendi evine doğru ilerleyecekti.

Uzun bir bekleyişten sonra, Gair huzursuzca hareket ederken, kapı gıcırdayarak açıldı ve solgun bir yüz dışarı baktı. "Kim var orada?" diye sordu boğuk bir ses.

"Marcas?" Fiona'nın sesi şaşkındı. "Neden kapıyı açıyorsun ki? Herkes nerede?"

"Bayan Fiona." İsim rahat bir nefesle söylendi. Kızıl saçları ağarmış zayıf bir adam kapıyı iterek açtı, fenerinin titrek ışığında çizgilerle kaplı yüzü ürkütücüydü. "Hepsi kaçtı, bayan. Yani, çoğu kaçtı. Jakobit olarak yakalanacaklarından korkuyorlar. Ya da Jakobitler tarafından öldürülmekten."

"Gerçekten mi?" Fiona öfkeyle sordu.

Stuart pek şaşırmamıştı. Broc hiçbir zaman sadakat uyandırmamıştı, adam kendine bile güvenmiyordu. Stuart içten içe, acaba Broc'un

aynı durumu evinde de bulmuş.

"Evet, bu üzücü bir durum," dedi Marcas. "Siz son kez ayrıldıktan kısa bir süre sonra, canlarına tak ettiğine karar verdiler ve kalkıp gittiler. İçeri gel, laird seni görmek isteyecektir."

Sizi görmek istemeyecek ya da sizi gördüğüne sevinmeyecek ama buna ihtiyaç duyacak. Hmm. "O zaman hemen ona gidelim. Tapadh leibh, Marcas."

Sadece *teşekkür etmekle* yetinmişti ama Marcas endişeyle ona baktı. "Burada asla Erse dilinde konuşmayın bayan. Laird'in bizden hoşlanmadığını biliyorsunuz."

"Saçmalık. Nerede o?"

Una çoktan attan inmişti ve şimdi Fiona bacağını eyerin üzerinden salladı. Stuart onu yakaladı ve yere kadar kaldırdı. Fiona ona minnetle baktı ve kapıdan içeri girerek Stuart'ı bir hizmetkârın yapması gerektiği gibi atla ilgilenmesi için bıraktı.

Avlu ıssızdı. Stuart bu saatte, kar yağmaya başlamışken bile avlunun hareketlenmesini beklerdi. Broc bir laird'di, yani bu bölgedeki ana toprak sahibiydi. Sadece kiracıları değil, şatoyu ayakta tutan bütün işçileri de vardı; bekçi, çiftlik kâhyası, demirci, aşçılar. Bu soğuk kış gecesinde laird ve ailesinin bol miktarda yiyecek ve yakacak oduna sahip olduğundan emin olmak için diğer çeşitli hizmetkârlar da orada olmalıydı.

Stuart'ın Broc'un uşağı olduğunu hatırladığı Marcas'tan başka kimse görünmedi. Marcas onları sessiz avluya doğru götürdü. Stuart, Piseag'ı duvarların içindeki bir ahıra götürmek için ayrıldı, eyerini ve dizginini çabucak çıkardı ve yemliğinde yiyecek olduğundan emin oldu.

Şatonun yeni eklentisine ve boş büyük salona girdiklerinde Fiona ve partiye yetişti. Fiona'nın Stuart'la kemanların neşeli ezgileri ve davulların gümbürtüsü eşliğinde dans ettiği arduvazların üzerinden geçerken ayak sesleri yankılandı.

"Herkes gitti mi?" Fiona sordu.

"Ben ve birkaç kişi hariç hepsi." Marcas'ın sesi yorgun geliyordu. "Laird'e gitmesi gerektiğini söylüyorum, belki Edinburgh'a ya da Londra'ya, ama dinlemiyor. Kuzenleri de aynı şeyi söylüyor."

"Kuzenler mi?" Fiona'nın sesi endişeyle doluydu.

"Evet. Neilan ve Tavin Macdonald birkaç aydır gelip gidiyorlar. Daha dün Noel için geldiler."

"Oh, hayır." Fiona Marcas'tan uzaklaştı ve büyük salondan kaçarak karanlık geçide doğru hızla ilerledi.

BÖLÜM 6

Fiona, yeni salonu eski şatoya bağlayan kısa koridorda hızla ilerledi; bu koridor, lordun özel odasından halka açık alana geçerken ıslanmaması ya da çok üşümemesi için inşa edilmişti.

Eski binadaki merdivenlerden bir kat daha çıkarak, yenisinden çok daha küçük olan, yaklaşık yirmi ayak uzunluğunda ve on ayak genişliğindeki iç salona ulaştı. Tavan geçen yüzyılda yenilenmişti ve şimdi gri taşlara biraz sıcaklık katan koyu renkli oyma kirişler içeriyordu.

Ya da mekanda ışık veya ısı varsa, sıcaklık verirdi. Masanın bir ucunda parlayan bir ışık lekesi üç adamın yüzünü aydınlatıyordu: Broc ve yanındaki kuzenler, Tavin ve Neilan, serseri ve asalaklar. Onların burada olması hayra alamet değildi.

"Broc?"

Fiona'nın sesiyle masanın başındaki adam ayağa fırladı. Sendeledi, yanındaki bir sopayı kaptı ve topallayarak ilerledi.

"Fiona?" Sesi rahatlamıştı. "Sen misin? Pes etmiştim."

Fiona temkinli davranmaya başladı ama Broc onu gördüğüne gerçekten sevinmiş gibiydi. Sopaya ağır ağır yaslanarak ona doğru tökezledi ve onu kucakladı.

"Gerçekten de mutlu bir Noel," diye kulağına üfledi.

"Kuzen Fiona." Tavin oturduğu banktan kalktı ve ona doğru ilerledi. Kardeşi Neilan da ayağa kalktı ama masada kaldı. "Hoş geldiniz. Ne kadar şanslısın."

"Şanslı mı?" Fiona'nın şüpheleri hemen arttı. Tavin'i son gördüğünde, onu kendisiyle evlenmenin ve tüm parasını ona vermenin harika bir fikir olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

"Evet. Broc'u gemiyle Amerika'ya gitmeye ikna etmeye çalışıyoruz. Onun için burada topallamaktan daha iyi. Kolonilerde yeni bir hayata başlayabilir."

"Yapabilir mi?" Fiona Tavin'e bir bakış fırlattı. Tavin uzun boylu ve yakışıklı biriydi ve kendini çok beğeniyordu. İngiliz tarzında giyinmişti; pantolon ve brokar frak, ona hiç yakışmıyordu.

bu antik ortamda. Gerçek siyah saçlarının üzerine beyaz ve şık bir peruk takmıştı.

"Peki kardeşim ülkeyi terk ederse Mòr Kalesi'ne ne olacak?" Fiona sadece merak etmiş gibi sordu.

"Şey." Tavin yakınlık göstermeye çalıştı. "En yakın erkek varisler biziz, biliyorsun. Broc'la gidersen, ona iyi bakarız. Eğer kalırsan..." Tavin ona bir adım daha yaklaştı ve Broc onun yolundan çekilmek zorunda kaldı. "Şato senin elbette. Ama bir kocaya ihtiyacın olacak, değil mi?"

Fiona adamın peruğundaki pudranın kokusunu alana kadar bir adım daha attı. Bir gümbürtü duydu ve sonra Stuart oradaydı, elleri Tavin'in ceketiyile doluydu, adamı Fiona'dan uzaklaştırıp en yakındaki taş sütuna doğru çekiyordu.

Dört yeşil ipek kurdeleyle süslü peruğuyla kardeşinden bile daha gösterişli olan Neilan ciyaklayınca Broc aceleyle Fiona'nın yanına döndü. "Buraya bak, sen. Çöz onu. Fiona, kim bu adam? Onu tutuklatabilirim."

Stuart Tavin'i sütunun yarısına kadar kaldırdı ve bıraktı. Tavin ayağa kalktı ama yüksek topuklu ayakkabıları ayağının altında döndü ve sendeleyerek kendisini tutması için sütuna tutundu.

Stuart arkasını döndü ve hırpalanmış şapkasını çıkarıp yere fırlattı.

"*Feasgar Mhath*, Broc Macdonald. Kendine nasıl bakıyorsun?"

Stuart ona İskoç dilinde iyi akşamlar dilediğinde Broc da tıpkı GEVŞEK KALECİ gibi irkildi. Stuart, Broc'un Stuart Cameron'ın ölümünden döndüğünü görmekten çok, ana dilini duyduğu için üzüldüğünü düşündü. Macdonald kuzenleri de bu sözler karşısında aynı derecede dehşete kapılmışlardı ama Stuart onların gözlerinde hiçbir tanıma görmedi.

"Ne..." Broc sustu ve yutkundu. "Fiona?"

"Bunu ben yapmadım." Fiona atkılarını çözdü, gerçi burası dışarıdan daha sıcak sayılmazdı. Yüzü soğuktan kızarmıştı. "Onu eve dönerken buldum. Uzun bir yolculuk oldu ve acıktım. Yemek var mı? Işık var mı?"

"Herkes gitti," dedi Broc. İyi görünmüyordu, yüzü titreyen ışığın altında solgundu ve sanki onu ayakta tutan tek şeymiş gibi sopayı kavradı. Stuart'ı takip eden Padruig ve Gair'e korkulu bir bakış fırlattı. "Beni terk ettiler. Sadece üç kişi kaldı; bekçi, mutfaktaki Donia ve Marcas."

Fiona'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım. Sizinle ilgilenecek sadece üç kişi mi var? Kendinizi mutfağa atıp biraz ekmek ve peynir kesemez misiniz? Sanırım yemek işini Donia yapıyor. Ben ayrıldığımda mutfak asistanıydı."

"Evet, ediyor." Broc'un sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Stuart, ", dostum," diye öğüt verdi. "Ayakta zor durduğun belli. Bunda utanılacak bir şey yok. Savaşta bir darbe aldın."

Broc yüksek arkalı aşıp sandalyesine, yani laird sandalyesine çöktü. Masanın etrafındaki diğer her şey banktı. Kendini nihayet toparlamış ve paltosunu fırçalamış olan Tavin, Broc'a sırtıttı. Tavin savaşı katılmamıştı, muhtemelen hayatı boyunca eline hiç tüfek almamıştı.

"Kiracılarımız ne olacak?" Fiona sordu. "Onlar iyi mi? Sıcak, rahat evlerde mi oturuyorlar, yoksa çatılarında delikler olanlarda mı?"

"Bilmiyorum. Çoğu gitti. Marcas birçoğunun iş bulmak için şehirlere gittiğini ve geri dönmeyeceğini söylüyor."

Kırık bir adamdı. Stuart yine kendi evini de burası gibi bulup bulamayacağını merak etti. Terk edilmiş, boş, herkes korku içinde kaçmış.

"İşte bu yüzden burayı devralmalıyız," dedi Tavin. "Çiftliklere değil, koyunlara ihtiyacınız var. Yün iyi para eder ve koyunlar çatıları için telaşlanmazlar. Zaman değişiyor, Broc. Kral George, karanlık çağlarda yaşamak isteyen İskoç aptallarını yendi. *Sen* doğru tarafı seçtin. Kolonilere git ve bu işi bize bırak. Göreceksin."

Broc zayıf bir sesle, "Burası benim evim," dedi.

"Ve benimkini." Fiona sert bakışlarını Tavin'e dikti. "Siz ikiniz bir işe yarayın. Mutfaka gidin ve ne yiyeceğinize bakın."

"Ha," dedi Tavin. "Biz değiliz."

"Pekala. Ben gidiyorum." Fiona eşarplarını yere attı ve merdivenlere açılan kapıya doğru döndü.

Tavin onun peşinden gitti. Stuart ona soğuk bir bakış fırlattı ve Tavin hızla geri çekildi. Stuart, Fiona'nın girdiği taş merdiven boşluğuna doğru eğildi ve merdivenler aşağı doğru inerken kendini sabitlemek için duvarlara tutundu.

Padruig ve Gair'i salonda bırakmıştı ama onlar için endişelenmiyordu. Şansları yaver giderse Tavin ve kardeşini korkutup gecenin karanlığında kaybolmalarını sağlayabilirlerdi.

Stuart, depoları mutfığa bağlayan bir geçitte Fiona'ya yetişti.

"İyi misin, genç kız?" diye sordu alçak bir sesle.

"Onlar sülük," dedi öfkeyle. "Bizi kurutuyorlar."

"Anlıyorum. Aile cehennem olabilir." Stuart onun omuzlarını kavradı.

"Uzun bir yolculuk oldu ve sen çok şey yaptın." Bir parmağını onun pürüzsüz yanağında gezdirdi. "Merhametiniz beni şaşırtıyor."

Fiona omuz silkti ama Fiona'nın gözlerinde karanlık bir ışıltı gördü. "Hayatta kalmaya çalışan İskoçyalılara yardım edemem. Kuzenlerim minderlerinde oturup tatlılarını yerken ve peruklarıyla ilgilenirken onlar çok cesurca savaştılar."

Stuart ona bir sırtıfış fırlattı. "Senin gizli derinliklerin var."

"Gizli kalmaları gerekiyor, değil mi? Yoksa ben tutuklanacağım ve o çocuklar yakalanacak."

"Evet, dediğin gibi. Ben yerimde otururken sen kaç kişiye yardım ettin? ... yastık ... hapisnede mi?"

"Bilmiyorum. Düzinelerce."

"Onları nasıl buluyorsun? Sormama izin vererseniz? Bu çocuklar Càrn Eige yakınlarındaki kayalıklarda saklanmaya nasıl geldiler?"

"Onlara haber gönderildi." Fiona sesini alçalttı, hâlâ duyulmaktan çekiniyordu. "Ve orada olduklarına dair bir haber aldım. Kimse kadınların ne yaptığına pek dikkat etmez. Highlands'in dört bir yanındaki eşler, kız kardeşler ve anneler erkekleri bulur ve onların beslenmelerini, giydirilmelerini ve güvenli bir yol bulmalarını sağlar. Erzaklar, onları temin edebilenler tarafından beni bulduğunuz han gibi yerlere bırakılır. Ben ve birkaç kişi daha bunu koordine ediyoruz."

Stuart onun omuzlarını hafifçe okşadı. "Haklılar, sen bir merhamet meleğisin."

Fiona'nın yüzü yumuşadı ve ellerini onun göğsüne koydu. "Hapiste olduğunu bilseydim, nerede olduğunu öğrenmeye ve seni serbest bıraktırmaya çalışırdım. Çok özür dilerim."

Stuart şaşkınlıkla ona baktı. "Eğer etrafı kurcalasaydın tutuklanabilirdin ya da... Kral Geordie'nin askerleri korkunç şeyler yapabilirdi. Bilmediğine sevindim. Ama şimdi her şey yolunda."

"Öyle mi?" Fiona'nın gözleri yaşlarla parlıyordu. "Broc'la yaşadığım tartışmalara rağmen evimi hep bir sığınak olarak görmüşümdür. Şimdi çok üzücü. Broc..."

"Evet, o iyi değil. İyileşebileceği sıcak bir yere ihtiyacı var."

Kadın sertleşti. "Antigua olmaz. Tavin'in onu kolonilere göndermesine izin vermeyeceğim."

"Sıcak ve rahat demek istedim, sıcak ve sıtmal
değil." "Oh. O zaman ne...?"

Stuart onun sözlerinin önüne geçerek yüzünü yukarı kaldırdı ve onu öptü. Kız bu kadar yakınında dururken dayanamadı; kız, kendisine yönelik büyük tehlikeyi bir kenara bırakıp, yenik adamlara yardım etmek için yaptığı fedakârlıklara omuz silkiyordu.

Öpücüğün içinde kayboldu, Fiona ona doğru yükseldi, kolları boynuna dolandı. Fiona ona tutundu, vücudu onunkine doğru aktı, dudakları ayrıldı. Stuart onu yavaşça öptü, tadına baktı, içinde biriktirdiği arzusunun kabarmasına izin verdi.

Fiona, başkalarının onu incitmesini önlemek için canlı bir hava takınarak kendini verdi ve verdi. Çok azı *ona* verdi.

Ama Stuart şimdi onun için buradaydı. Bu kaleye gelmek ve Broc Macdonald'ı görmek ona tam olarak ne yapması gerektiğini göstermişti.

Öpücükten uzaklaştı ve başparmağıyla kızın alt dudağında gezindi.

Fiona derin bir nefes aldı. Stuart onun kendisini azarlamasını bekliyordu ama Fiona sadece bakışlarını sabit tutarak kendini ona açtı.

Fiona'nın geçen yıl boyunca İskoç erkeklerinin ve İskoç kadınlarının Prens Teàrlach'ın davası uğruna önce sarhoş olup sonra da mahvolmalarını izlerken, kardeşinin eve yaralı döndüğünü ve moralinin bozulduğunu görürken yaşadığı acıları ve korkuları okudu.

Stuart'ı kaybettiğine de inanmıştı; Stuart'ın ortadan kayboluşunun yarattığı keskin yıkımı görmüştü. Fiona'yı kendine çekti ve yüzünü boynunun kıvrımlarına gömdü.

"Bir daha asla," diye fısıldadı. "Bir daha asla ayrılmayacağız."

Fiona'nın rahatlamış iç çekişi kalbinin şarkı söylemesine neden oldu. Kolları ona sarıldı, onu sardı ve korudu. Stuart onu delice bir yoğunlukla özlemişti.

Uzun bir süre sonra başını kaldırdı. "Tabii arkamı görmek istemiyorsan." Sözlerini hafif tuttu ama Fiona'nın kabul etmesini endişeyle bekledi.

Fiona onun yüzüne dokundu ve parmak uçlarını tıraş edilmemiş bıyıklarının üzerinde gezdirdi. Yumuşak bir kahkaha atarak onun korkularını dağıttı. "Senin ön yüzünü görmek hoşuma gidiyor." Ona kemerli bir bakış gönderdi ve elini tuttu. "Gerçi arka tarafın da iyi görünebilir. Şimdi gerçekten acıktım. Ziyafet çekelim mi?"

Kilerde fazla bir şey bulamadılar, ama yufka ekmekleri, soğuk koyun eti dilimleri ve birkaç solmuş yeşillik bile uzun yolculuk gününden sonra bir ziyafet gibi görünüyordu.

Donia, aşçının yardımcısı, görevi devralmıştı ve bundan hiç memnun değildi. "Annemle yaşamak istiyorum," dedi. "Ama efendimi terk etmekten nefret ediyorum. Zavallı aşkım, her şeyi biliyor."

Fiona kardeşine "zavallı aşk" dendiğini hiç duymamıştı. Broc yaralanmasından sonra bile her zaman kibirli ve buyurgan olmuştu ama bu gece onu zavallı bir enkaz gibi bulmuştu.

Fiona'nın eşyalarını odasına götürdükten sonra mutfağa giren Una, tek kelime etmeden Donia'ya yardım etmeye başladı.

"Onu doyuracağız," diye söz verdi Fiona. Donia'nın yemek ve çanak çömlekle doldurduğu tepsiyi aldı ama Stuart hemen onu tepside indirdi.

Stuart, "Burada kalabilirsin, Donia," dedi. "Kırsal kesim sakinleştiğinde diğerlerinin geri döneceğini düşünüyorum. Şehirler dumanla dolu ve zorluklar, aile kuracak bir yer yok."

"Onlara anlatmaya çalıştım." Donia'nın gözleri doldu. "Umarım haklısınızdır, efendim."

"Öyleyim." Stuart, Fiona'nın hatırladığı tüm özgüveniyle mutfaktan çıktı. Bir şeyin olacağını söylediye, o şey olurdu.

Stuart ağır tepsiyi sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi taşıyarak merdivenlerden yukarıya doğru ilerledi. Salona tekrar girdiklerinde, Gair iki kuzeni, bozulmamış gümüş bir enfiye kutusu satın almaya ikna etmeye çalışmakla . Fiona bunu nereden bulduğunu bilmek istemiyordu. Muhtemelen tamamen yasal bir işlemdi ama sonuçta bu Gair'di.

Tepsi masaya geldiğinde ve Stuart eğitilmiş bir hizmetçi gibi tabakları dağıtmaya başladığında Broc'un gözleri parladı. Tavin ve Neilan onun kim olduğunu henüz tam olarak çözmemişlerdi.

"Teşekkür kardeşim," dedi Broc. "Biraz yiyecek işime yarayabilir."

"Çok fazla değil," dedi Tavin çabucak. "Sen zayıfsın. Senin durumundaki bir adam için et suyu daha iyidir."

"Saçmalık." Stuart koyun eti ve sosislerin büyük bir kısmını bir tabağa koyup Broc'un önüne koydu. "Beslenmeye ihtiyacı var. Adamı aç mı bıraktın?"

Broc bıçağını kaldırdı ve koyun etini kesmeye başladı, ucunu da eti ağzına götürmek için kullandı. "Dolu dolu bir yemek yemeyeli uzun zaman oldu."

Fiona bakışlarını kuzenlerine çevirdi ama Broc'la konuştu: "Bu konuda daha fazla endişelenmene gerek yok. Sana göz kulak olmaya geldim."

"Olması gerektiği gibi." Broc'un otomatik cevabı onu eski haline, Fiona'nın onun her emrine itaat etmesi gerektiğinden emin olan kibirli lorda benzetmişti. Onun neden kendisini dinleyeceğini düşündüğünü hiç anlamamıştı.

Stuart, Fiona ve kendisinin yanı sıra masada onlara katılmaktan çekinmeyen Gair ve Padruig için de birer tabak hazırladı. Neilan enfiye kutusuna imrenerek bakmaya devam etti. Stuart oturup yemeye başlayana kadar iki kuzen de Stuart'ın kendilerine servis yapmadığını fark etmedi.

"Sakin ol, dostum," dedi Tavin. Stuart onu duymazdan gelince Tavin bir hırıltı çıkardı ve yiyeceklere uzandı -geriye ne kaldıysa artık. Kendisi için alabildiği kadarını aldı ve çoğunlukla boş olan tabakları Neilan'a doğru itti.

Stuart mutfakta bir sürahi viski bulmuştu ve şimdi Tavin ile Neilan dışında masadaki herkes için bir yudum viski dolduruyordu.

Bir süre sessizlik içinde yemek yediler, bu sırada Padruig Stuart'a sert bir bakış fırlattı. Fiona, Padruig'in aradığı *sgian dubh*'u neden istediğini ve neden burada olabileceğini düşündüğünü merak etti. Broc'un Culloden Moor'dan bir şeyler aldığını iddia etmişti -Broc, yarası savaşmasına engel olsa bile gözlemlemeye gitmişti- ama kralın ordusundaki pek çok adam da öyle yapmış olabilirdi.

Broc karnını doyurduktan ve biraz viski içtikten sonra, "Abla," dedi. "Eve döndüğüne sevindim."

"Ben de mutluyum," dedi Fiona ihtiyatla. Broc'un nazık bir sözün ardından bir talepte bulunmadığı nadir günlerdendi.

"Tavin buradan gitmem gerektiği konusunda haklı. Bir varisim olacağından şüpheliyim." Broc evlenmemişti. Göz koyduğu kadın başka birini seçmişti ve o zamandan bu yana geçen beş yıl boyunca kırgınlık ve yaralı bir gurur beslemişti. "Tavin'le evlenirsen ikiniz de burada yaşarsınız ve Macdonald'ın varisini doğurursun."

Broc sanki konuşması prova edilmiş gibi tahta gibi konuştu. Fiona ona kimin koçluk yaptığını tahmin edebiliyordu.

Gair'i viskiyi ona vermesi için ikna etmeye çalışan Tavin'e tatlı bir gülümsemeyle baktı. Gair viskiyi doldurmaya başladı ve sonra durup kendisi ya da Padruig için biraz daha doldurdu.

"Hayır, teşekkür ederim Tavin," dedi Fiona açıkça. "Seninle evlenmeyeceğim." Tavin ona ekşi bir bakış attı. "Başka seçeneğin olmayabilir kuzen.

Broc sakatlığı yüzünden hiç erkek çocuk doğuramayacak. Onun tek umudu sensin. Evlenmen için en mantıklı erkek benim. Neilan daha genç, ben burayı devralırken o da topraklarımızı yönetecek."

"Hiç çocuk doğurmayacak mı?" Stuart'ın büyük gürültüsü araya girdi. "Bacağından vuruldu, taşaklarından değil. Gayet iyi oğulları olacak."

Broc'un yüzü kıpkırmızı oldu. "Benimle alay etmeyin, efendim."

"Alay etmiyorum. Bu bir gerçek. Bu aptallar senin kafanı neyle dolduruyor?"

"Çok mantıklı konuşuyorlar," dedi Broc, ama Fiona onun yeşil gözlerinde sessiz bir yakarış gördü. "Daha fazla lairdlik yapamayacağım. Daha güçlü bir adam görevi devralmalı."

Fiona, "Görüyorum ki eve tam zamanında gelmişim," diye söze başladı ama Stuart elini kaldırdı.

Stuart, "Bir lütuf istiyorum, Macdonald," dedi.

Broc yorgun bakışlarını ona çevirdi. "Ne?" Suyu yeni bulmuş susamış bir adam gibi viskisinden büyük bir yudum aldı.

"Bir *sgian dubh* arıyorum. Culloden Moor'da kaybolmuş bir tane. Sizde böyle bir şey var mı? Eğer onu benim için bulabilirsen, söz veriyorum seni istenmeyen misafirlerinden kurtaracağım ve gücünü geri kazanacaksın."

BÖLÜM 7

Broc kaşlarını çattı, ilgilenmekten çok şaşırmıştı. "Bir *sgian dubh*-?"

Padruig geldiklerinden beri söylediği ilk sözleri söyledi. "Sade kabza. Üzerinde MacNab'ın arması var."

Gair, "O savaş alanında hafif parmaklı olduğunu duydum, Macdonald," diye ekledi. "Katliamı izlemek için gelmişsin ve sonra silahları ve eşyaları almışsın. Onları eve götürmek için saklıyormuşsun."

Broc gözlerini kırıştırdı. "El koyma. Düşmüş bir düşmanın silahlarıydı ve emniyete alınmaları gerekiyordu."

Gair viskisinden gürültülü bir yudum aldı. "Onları nereye götürdün?"

"Benim güçlü odam. İstenene kadar. Sanırım eritilecekler."

Padruig'in sessizliği Gair'in homurtusundan çok daha sinir bozucuydu. Stuart araya girse iyi olacağına karar verdi.

Stuart, "Birçok bıçak arasında sadece bir tanesi," dedi. "Kral Geordie onu asla özlemeyecek."

"Onlar benim değil ki vereyim-"

Padruig sert bir sesle, "Onlar senin değildi," dedi.

"Şartlarımı duydun mu, Broc?" Stuart sordu. "*Sgian dubh* ve kuzenlerin dumanın içinde kaybolacak ve seni rahat bırakacaklar. Sen laird'sin, iyileşeceksin, seninle evlenecek güzel bir kız bulacaksın ve bir sürü çocuğun olacak. Bu ahmaklar kafanı masallarla doldurmuşlar."

"Şimdi, buraya bak-" diye başladı Tavin.

Stuart, "Tanrı aşkına, ama sesin bir Sassenach gibi çıkıyor," diye homurdandı. "Neden kendinizi İngiltere'ye götürüp işinizi halletmiyorsunuz?"

"Biz İngiltere'ye *sadığız*, Britanya'ya." Tavin sanki bir çocuğa açıklama yapar gibi konuştu. "Burada tarıma elverişli ya da koyunlar için kullanabileceğimiz topraklarımız var ve borçlu olduğumuz vergileri ödüyoruz. Karşılığında Majesteleri bizi rahat bırakacak. Bugünlerde izlenecek en mantıklı yol bu. Başlıklara beyaz kokartlar takmak ve Stewart krallarının yeniden yükseleceğine inanmak yok."

"Kara, evet." Stuart başıyla onayladı. Sevdiği gibi ufalanmış ve yulaflı olan bitirdi. "Ama bu kanunsuz bir zaman. Topraklarınızı uzun süre terk ederseniz başınıza ne geleceğini asla bilemezsiniz."

Tavin sabırla, "İşte bu yüzden Neilan eve gidecek ve malikâneyle ilgilenecek," dedi. "Ben burada kalıp Broc'a yardım ederken."

Stuart, "de yakında gitmelisiniz," dedi. "Kendilerine sırt çevirenlerden memnun olmayan birkaç İskoçyalı tanıyorum. Onları hiç görmezsiniz ama .

Tarlalarınızı yakılmış, evlerinizi tuğla tuğla yıkılmış, kiracılarınızı ve hizmetçilerinizi gitmiş bulursanız şaşırmayın..." Neilan gergin görünüyordu ama Tavin sinirlendi. "Yağmacılar tutuklanacak, hainler ve yağmacılar olarak asıldı."

"Eğer onları yakalayabilirsen." Stuart sakince viskisini yudumladı. "İskoçya'da ve hatta İngiltere'de Hanover sempatizanlarının sahip oldukları her şeyi ellerinden almaktan çekinmeyecek pek çok adam tanıyorum."

"Asla yapmazsın," dedi Tavin, ama yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı. "Seni tutukladım."

"Oh, topraklarınıza yaklaşmayacağım. Benimle bir ilgisi yok." Stuart Fiona'ya göz kırptı.

Fiona ona baktı, gözleri güzel bir yeşildi. Adamın ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama pürüzsüz yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu.

Neilan konuştu. "Ne demek istiyorsun?" Gümüş enfiye kutusu dirseğinde duruyordu, bu da Gair'in onu satın almaya başarıyla ikna ettiği anlamına geliyordu.

Stuart kuzenlerine doğru eğilmiş, keyifleniyordu. "Ayaklanma sırasında düşman kamplarına o kadar çok zarar veren *brollachan*'ı hiç duymadınız mı? Affedersiniz, Kral Geordie'ye boyun eğmekten ve ona vergi ödemekten mutluluk duyan İskoçyalılarla dolu sadık kampları kastediyorum."

"Bir *brollachan* mı?" Tavin alay etti. "Saçmalama. Öyle bir şey yok."

Neilan başını salladı, gözleri yuvarlandı. "Masalları hatırlıyorum."

"O asla bir hayalet değildi," dedi Tavin yüksek sesle. "O, Genç Pretender'ın oyun oynayan adamlarından biriydi."

O anda büyük bir takırtı duyuldu. Neilan ayağa fırladı ve Tavin yavaşça ayağa kalktı. Broc sıçradı ve bakakaldı. Gair'in daha küçük bir masanın üzerine koyduğu boş bir kalaylı tabak görünürde hiçbir neden yokken düşmüştü. Neilan dehşet içinde ona baktı ve Broc da afallamış görünüyordu.

"Çocuk hikâyeleri." Tavin bir gümbürtüyle yerine oturdu. "Otur, Neilan. Yarım akıllıya benziyorsun."

Neilan yerine oturdu ve Broc gibi tabağa bakmaya devam etti. Stuart kuzenlerin dikkatini çekerken tabağı yere düşüren Padruig yemeye devam etti.

"Belki." Stuart omuz silkti. "İster insanlar ister hayaletler olsun, her şeyinizi kaybedebilirsiniz. Bunu göze alabilir misin? Burada olmanın gerçek nedeni bu mu, Broc'un cebini karıştırmaya çalışmak mı?"

Neilan suçluluk duygusuyla kızardı ama Tavin sinirlendi. "Sen delisin. Eğer adamlar sadıkların topraklarında terör estiriyorsa, yakalanacaklar. Ya da vurulurlar."

"Dediğim gibi, *eğer* onları bulabilirsiniz." Stuart burnunun kenarına hafifçe vurdu. "Şimdi, *brollachan*'a senin için bir şeyler söyleyebilirim, seni rahat bırakmasını söyle."

"Onlardan biri olduğun için mi?" Tavin sordu. "Belki de *seni* tutuklandı."

Stuart, "Bu misafirperverlik dışı olur," dedi. "Senin olmasını istediğin evde misafir olduğum için."

Tavin bağırmaya başladı ama Fiona onu susturdu. Padruig gibi o da tabak düştüğünde yerinden sıçramamıştı. Tabak şimdi bile yerde duruyordu, parlatılmış kalay göz kırptıyordu.

"Bu ilginç bir nokta," dedi Fiona sakince. "Broc'un topraklarını ele geçirme arzusu neden Tavin? Evde her şey yolunda değil mi?"

"Tabii ki her şey-"

"Yalan söylemeyi kes." Neilan kaşığını yere fırlattı ve kardeşinin üzerine yürüdü. "Beş parasızız. Bütün kiracılarımız da kaçtı. Ama herkes *senin* daha iyi topraklara sahip olduğunu biliyor, Broc. Tavin onları istiyor. Ve Fiona. O laird'in şatosunu devralırken evde kalıp hayatını sürdürmeye çalışmak zorunda olanın ben olduğumu fark ettim."

"Kapa çeneni, seni ahmak." Tavin yumruğunu sıktı. Stuart masanın öbür ucuna uzandı ve Tavin kardeşine vuramadan bileğini yakaladı.

Tavin kendini Stuart'ın elinden kurtardı ve yüzü kıpkırmızı kesilmiş bir halde yerine oturdu. Neilan hızla ayağa kalktı ve masadan uzaklaşarak taş bir sütunun yanında durdu.

Neilan Tavin'e, "Fiona'nın seninle evleneceğini söylediğini fark etmedim," diye çıkıştı.

"Çok iyi bir gözlem," dedi Fiona. "Hatırlarsan birkaç dakika önce seni geri çevirmiştin Tavin."

"Benimle evlenmek zorunda kalacaksın." Tavin'in kibar sevecenliği kayboldu. Onun yerini, istediğini elde etmek için yıllarca beklemiş bir adamın sert hırsı almıştı. "Broc'a bak. Ölüyor ya da ölmek üzere. Asla doğru yürüyemeyecek, asla güzel bir kız yakalayamayacak, bu uşağın dediği gibi, asla oğlu olmayacak. Bir kadın olarak asla komuta edemeyeceksin Fiona, laird olsan bile. Arkanda güçlü adamlara ihtiyacın var ve hepsi gitti, değil mi? Ben devralacağım

Eğer benimle evlenmezsen, seni kovarım. Gidecek hiçbir yerin olmayacak. Yani başka seçeneğin yok, kadın."

Fiona viski bardağına uzandı. "Ah, ne güzel bir teklif..." Stuart'ın öfkesi gözleri kıpkırmızı olana kadar yükseldi. Tavin, rahatsız edici peruğunun altındaki yuvarlak, solgun yüzüyle ona Stuart'ın savaşta karşılaştığı bazı subayları hatırlatıyordu; sadece mecbur kaldıklarında savaşmak için çadırlarından çıkan, sonra da savaştan öldüren adamlar.

teslim olarak ellerini kaldırdılar.

"Seninle evlenmeyecek." Stuart'ın ifadesi düz ve sertti ve salonda çınladı.

"Onu durduracak mısın?" Tavin'in sırtışı Stuart'ı botundaki bıçağa uzanmaya teşvik etti.

"Evet." Bakışlarını sessizleşen ve neşesi kaçan Fiona'ya çevirdi. "Çünkü benimle evleniyor." Stuart Fiona'nın şaşkın bakışlarını tutarken sesini yumuşattı. "Eğer beni kabul ederse."

Oda çok sessizleşti. Gair ve Padruig gürültülü çiğnemelerini bıraktılar ve ilgiyle kendi taraflarına döndüler.

Fiona'nın göğsü keskin nefesiyle birlikte yükseldi. Stuart tuttu, gülmesini, el sallayarak onu başından savmasını, bir erkeğe ihtiyacı olmadığını söylemesini bekledi. Fiona güçlü bir kadındı, aptal ailesi ne düşünürse düşünsün kendi ayakları üzerinde durabilirdi.

Fiona'nın güneş ışığında yeşim taşı rengini alan gözleri lamba ışığında parlıyordu. "Evet," diye fısıldadı.

FIONA'NIN tüm kalbiyle söylediği SESSİZ SÖZÜ, orada bulunan herkes üzerinde farklı bir etki yarattı. Gair çok eğlenmiş, Tavin öfkelenmiş, Neilan şaşırılmış, Broc şok olmuş görünüyordu. Sadece Padruig metanetini korudu.

Stuart'ın sırtışı yüzüne yayıldı, vahşi Highlander'ı canlandı. Oturduğu yerden sıçradı, arkasındaki sırayı devirdi ve Fiona'nın nefesi kesilmeden masanın etrafını sardı.

Onu ayağa kaldırıp kollarına aldı. "Ciddi misin, aşkım?"

Fiona Stuart'ın paltosuna sarıldı, mutluluktan uçuyordu. Bu *doğruydu*. Bir yıl ya da daha uzun bir süre önce onu terk ettiğinde gitmesine asla izin vermemeli, onu istediği zaman görebilecek kadar kayıtsız kalmamalıydı.

Yol onları nereye götürürse götürsün, şimdi dayanacaktı.

Tavin'in elleri Stuart'ın omuzlarına indi. "Hain! Seni öldüreceğim..."

Tavin'in İskoç atalarının üzerine yapıştırmaya çalıştığı cilalı kaplama kaybolmuştu. Yüzü alacalı kırmızıydı, peruğu Stuart olan kayaya saldırırken yana doğru kayıyordu.

Stuart Tavin'e saldırırken Fiona eğilerek yoldan çekildi. Broc, Fiona'yı hayrete düşürerek ayağa kalktı ve topallayarak Fiona'ya doğru ilerledi, onunla kavga eden iki adamın arasına girdi. Onu koruyordu.

Stuart Tavin'i kaldırarak iri ellerinin arasında ezdi. Tavin çırpındı ve dövuştü. Bir yerlerde boks eğitimi almış olmalıydı, çünkü yumrukları sıkı ve hızlıydı, her yumruk Stuart'ın vücuduna iniyordu.

Stuart Tavin'i fırlattı. Tavin tökezledi ama ayağa kalkmayı başardı; peruğu yere düşerek kirli sakallı, tıraşlı kafasını ortaya çıkardı. Yüzü hırıltıyla çarpılmıştı, öfkeli bir İskoçyalı kendisine ait olduğunu düşündüğü şeyi reddediyordu.

Kardeşi kullanışsız ayakkabılarını çıkarıp Stuart'a doğru koşarken Neilan şaşkın şaşkın duruyordu. Stuart geniş odanın ortasında Tavin'le karşılaştı, boğazından bir kükreme çıkıyordu. İngiliz toplarını ele geçirdiği Prestonpans'ta ve yine sonuna kadar savaştığı Culloden'de de böyle bağırması olmalıydı.

Tavin'in kolları saldırırken parladı, Stuart darbe üstüne darbe savuşturdu. Stuart daha iri bir adamdı ama Tavin hızlı ve hain biriydi.

Tavin'in elinde bir bıçak parladı. Fiona haykırdı ama Stuart çoktan harekete geçmişti. Tavin'in bileğini güçlü bir şekilde kavradı ve kolu Tavin'in sırtına doğru bükte. Tavin diğer yumruğuyla Stuart'ın yanağına vurarak yarılmasını sağladı. Tavin çığlık atarken kan sıçradı ve Fiona ince bir kemik çatlağı duydu.

Stuart bıçağı tekmeleyip uzaklaştırırken, Tavin bir anda yere yığılmış, hıçkırarak koluna sarılmıştı.

Stuart geri çekildi, saçlarını yüzünden topladı, islerin çoğu dökülmüştü. Kırmızı yarı aydınlıkta parlıyordu, Stuart yere düşmüş Tavin'in üzerinde acımasız bir dev gibiydi.

"Kolumu kırdın, seni piç kurusu," diye bağırdı Tavin.

"Affet beni, delikanlı." Stuart uzun bir nefes aldı. "Erkeklerin bana bıçak saplamasından bıktım."

Fiona kardeşinden uzaklaşarak Stuart'a bir mendil uzattı, o da şaşkınlıkla mendili alıp kesik yanağına dokundurdu. "Bir laird'in evinde kavga etmek

Salon. İkinize de hayran kaldım."

Sesi titriyor, cesareti kırılıyordu. Tavin'in yanına diz çöktü ve kolunu nazikçe yokladı. Tavin küfretti ve ağladı, vahşi İskoçyalı bir kez daha Tavin'in her zaman olduğu gibi şımarık çocuğuna dönüştü.

"Bu temiz bir kırık," dedi Fiona sertçe. "Senin için saracağım ve atelleyeceğim, birkaç hafta içinde iyileşmiş olacaksın. Eve gidip dinlenmeni ve bir süre dışarı çıkmamanı öneririm."

"Evet, onu ben alırım." Neilan'ın sesi rahatlamış gibiydi.

"Bir yere gitmiyorum." Tavin kaşlarını çatarak Fiona ve Stuart'a baktı. "Almaya geldiğim şeyi alana kadar olmaz."

"Topraklarım mı?" Broc, Fiona'nın uzun zamandır görmediği kadar hızlı hareket ederek, sopası çınlayarak yanlarına geldi. "Evim, kız kardeşim, her şeyim mi? Çık dışarı, Tavin. Burada istenmiyorsun. Evine dön ve orada kal. Laird'in olarak bunu emrediyorum."

"Benim üzerimde hiçbir otoriten yok." Tavin'in sözleri bir .

"Evet, öyle. Ben bu ailenin reisiyim ve artık gerçek yüzünü gösterdiğine göre, miras almanı engellemek için elimden geleni yapacağım. Bana sahip olacak kızla evleneceğim ve ömrüm yettiğince çok çocuk doğuracağım."

Stuart'ın gözleri kanlı mendilin üzerinde neşeyle parıladı. "Evlenme teklif ederken bunu söylemesen iyi olur delikanlı. Bir bayanı vazgeçirebilir."

Broc onu görmezden geldi. "Ayağa kalk Tavin. Fiona'nın yarana bakmasına izin ver ve sonra git."

Tavin sonunda endişeli görünüyordu. "Gece ve karda mı? Biraz merhamet et, Broc. Noel'deyiz."

"Yarına kadar Noel değil. Seni burada istemiyorum. On mil ötede çok güzel bir evin var. Seni oradan da atmanın bir yolunu bulmadan önce git."

Tavin hırladı. Boştaki elini Fiona'ya doğru savurdu ama Stuart'ın yumruğuna takıldı.

"Üzerine fazla gitmedim, delikanlı." Stuart uyarısını iletmek için sesini alçalttı. "Ama Fiona'ya bir daha vurmaya kalkarsan, bütün kemiklerini kırarım."

Tavin yutkundu ve yatıştı. Gair ve Neilan Tavin'i kuşatmak için ortaya çıktılar. "Hadi bakalım," dedi Gair, bir elini Tavin'in kolunun altına koyarak. "En iyisi savaş alanından çekilmek. Kırık bir kemiğin nasıl dikileceğini bilirim."

Tavin dehşet dolu bir bakışla Gair'e, yalvaran bir bakışla da Fiona'ya baktı. "Onunla git," dedi Fiona. "Birazdan sana göz kulak olmak için geleceğim."

Stuart Tavin'i Gair'in gözetimine bıraktı. Tavin'in Gair'in onu dışarı çıkarmasına izin vermekten başka çaresi yoktu, Neilan arkalarında titriyordu.

Broc nefesini bıraktı. "Sana teşekkür ederim Stuart Cameron. Tavin'in derimin altına girmesine asla izin vermemeliydim. Ama çok korkuyordum..."

Fiona kolunu kardeşine doladı ve o da minnetle ona doğru eğildi. "Boş ver," dedi ona. "Bu sefer bu kadar uzun süre uzak kaldığım için özür dilerim. Bana ihtiyacın olduğunu fark etmemiştim."

"Hayır, seni kendimden uzaklaştırdım." Broc asık suratlı olmaya karar verdiğinde, bunun ustası olabiliyordu. "Döndüğüne sevindim, aşkım. Stuart." Broc elini uzattı, diğer eli sopasının üzerinde duruyordu. "Teşekkür ederim. Sana borçluyum."

Stuart tokalaşmayı kabul etti ve Broc'un sırtını sıvazladı. "Bana hiçbir şey borçlu değilsin. Fiona'yla evliliğimi kutsamanız ve ihtiyacım *olan sgian dubh*'u almamla her şey halloldu."

"Bence Fiona seninle iyi anlaşacak," dedi Broc nezaketle. "*Sgian dubh*'a gelince, bulduklarımı araştırmakta serbestsiniz. Eğer bu bıçak önemliyse, sahibine geri verilmeli."

Çatışmanın ve yeniden bir araya gelmenin kenarında kalmış olan Padruig'e baktı. Padruig tek keskin gözüyle ona keskin bir bakış atarken Broc Fiona'nın arkasında biraz büzüldü.

"Artık ona ihtiyacım yok," dedi Padruig. Fiona irkilerek gözlerini kırptırdı. "Pardon?"

Stuart abartılı bir sabırla, "Padruig," dedi. "Sen neden bahsediyorsun dostum?"

"*Sgian dubh* bende." Padruig ceketinin içine uzanıp bir bıçak çıkardı ve ışığı yakalamak için yukarı kaldırdı.

Fiona yıllarca kullanılmaktan yıpranmış, sade, koyu çelik bir kılıç gördü. Kabzası bir deri şeridiyle sarılmıştı ve üzerine bir arma işlenmişti. Fiona kalkanın üstündeki *MacNab* yazısını açıkça okudu.

Stuart hırladı. "Ne zamandır sende bu?"

"Culloden'den beri." Padruig bıçağı sakince kınına soktu ve cebine geri koydu. "Onu ölü kardeşimden aldım."

Fiona nefesini tuttu. "Kardeşin mi? Padruig, çok üzgünüm."

"Hiç yakın olmadık. Ama o benim akrabamdı." Kadının sempatisi karşısında başını sallaması konunun kapandığını gösteriyordu.

Stuart yumruklarını sıktı. "Eğer o lanet olası *sgian dubh* sendeyse, neden onu senin için bulmamı istedin? Handa genç kızın odasını arattırıp bizi buraya sürükledin? Karda mı? Aralık ayının en soğuk zamanında?"

"Buraya gelmen gerekiyordu." Padruig bakışlarını Fiona'ya çevirdi. "Buna ihtiyacı vardı. Onun için yanıp tutuşuyordun Cameron. Onu handa gördüğümde aklıma bu fikir geldi."

Fiona da Stuart'ın öfkesini paylaşıyordu. "Eve dönmemiz için bizi kandırmak için mi?" diye ağzından kaçırdı. "Kuzenlerimin burada olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır. O şanstı." Padruig omuz silkti. "Her şey yolunda, değil mi? Nişanlandınız ve yakında karı koca olacaksınız. Ve artık Stuart kardeşine yardım ettiğine göre, sana ihanet etmeyecektir." Padruig'in dudakları hafif bir gülümsemeye dönüştü, yüzünde nadir görülen bir şeydi bu. "Gair bizi üç bilge İskoçyalı'ya benzetti, ahmak herif. Hediyelerle gelin. Bu da benim size hediye." Viski bardağını kaldırdı. "*Slàinte.*"

Daha bir yudum almıştı ki Fiona ona doğru uçtu, şaşkın Padruig'i kucakladı ve sakallı yanağından öptü.

"Sen harika, harika bir adamsın." Padruig bakışlarını yumuşatarak ona bakarken Fiona onun kolunu sıktı. "Teşekkür ederim."

BÖLÜM 8

Stuart Fiona'ya merdivenlerden yukarı, Gair'in Tavin'le birlikte çekildiği özel odaya kadar eşlik etti -Tavin'in bağırışlarını yol boyunca duyabiliyordu- ve Gair'in Tavin'in kolunu sarma işini ustalıkla yaptığını gördü.

Fiona Gair'in çalışmasını inceledi, becerikli parmaklarını atelin üzerinde gezdirdi ve başını salladı. "İyi iş çıkarmışsın. İyileşeceksin kuzen, bu yüzden feryat etmeyi kes. Broc nazıkçe bu gece kalmana izin verdi ama sabah yola çıkacaksın."

Stuart, Tavin'in bu evde bir akşam daha geçirmesi fikrinden hoşlanmamıştı; yaralı bile olsa ne yapacaktı? Ama Fiona tatlı tatlı gülümseyerek Tavin'e içmesi için koyu bir sıvı verdi ve bunun acısını hafifleteceğini söyledi.

Oldukça hafiflemiş olmalıydı, çünkü Tavin ilacı içtikten sonra, endişeyle yatağın kenarına uzanmış olan kardeşinin üzerine yığıldı ve derin bir uykuya daldı. Gair kıkırdarak odadan çıktı ve aşağıya indi.

Bir süre sonra aşağıdan Gair'in sesinin yükseldiğini duydular. "Ne? Seni piç kurusu, beni donmuş İskoçya'ya sürükledin ve neredeyse vurulmama neden oluyordun ve lanet *sgian dubh* başından beri sende *miydi*?"

"Kapa çeneni." Padruig'in hırıltısı Gair'in öfkesini dindirdi. "Viski iyidir."

Gair mırıldanmaya başladı ve Fiona bir kahkahayı bastırdı.

Ayağa kalktı ama sanki Tavin'e verdiği iksiri içmiş gibi bacakları hemen katlandı.

Stuart onu yakaladı. "Sen de varsın, aşkım. Benimle gel."

Stuart, Neilan'a iyi geceler diledikten sonra Fiona'yı yarı rehberlik ederek, yarı taşıyarak bir sonraki merdivenlerden salonun iki kat yukarısındaki odalara çıkardı. Burada Broc ve Fiona'nın özel odaları vardı, kulenin tepesinde geniş bir odaydı. Stuart'ın hatırladığına göre, kayalıkların ve ötesindeki dağların manzarası bu dik tırmanışa değerdi.

Manzara şimdi karanlıkla gizlenmişti, pencereler simsiyahtı. Stuart daha önce Fiona'nın oturma odasına girmiş ve onu orada öpmüştü ama onun ötesindeki odaya, yatak odasına hiç girmemişti.

Şimdi onu oraya götürdü ve Fiona onu durdurmadı. Odada narin direkleri olan uzun bir karyola -çok modern- ve brokar döşemeli sandalyeler, deri ciltli kitaplarla dolu bir kitaplık, yumuşak bir halı ve taş duvarlarda asılı tablolar vardı. Fiona eski bir taş şatodaki soğuk bir odayı alıp konforlu bir hale getirmişti.

Ateş yakılmıştı, küçük ısısı odaya yayılmaya başlamıştı bile. Birisi yatağı da indirmişti ve Stuart yatağın ayakucundaki ısıtılmış tuğla yığınına gördü. Adamlar yemek masasında kavga ederken Una'nın hanımına göz kulak olduğunu tahmin etti.

Stuart yatak odasının kapısını tek eliyle kapattı ve anahtarı kilide . "Lass."

Fiona onun kollarında döndü ve kendi kollarını ona doladı. "Stuart."

Stuart onu öperken sessizlik etraflarını sardı. Dudakları buluştu, ayrıldı ve tekrar buluştu. Fiona onun kollarında gevşedi, gücü yerine geldi. Ellerini Stuart'ın sırtına dayadı ve Stuart onu öperken, Fiona da ellerini Stuart'ın kalçalarına doğru götürdü.

Stuart öpücüğü kesti. "Lass." Bu kez kelimeye kahkaha karışmıştı.

"Seni özledim." Fiona onu kendine çekti. "Sonsuza dek gitmenden korktum." "Hayır." Stuart onun yanağını, boğazını öptü. "Yaşamak zorunda olduğumu biliyordum.

özgür. Aşkımı tekrar görmek için."

"Aşk mı?" Bu sözcük kulağını ısıttı.

"Evet." Stuart başını kaldırdı ve onun yüzünü kavradı. "Seni seviyorum, Fiona."

Fiona'nın cevabı, kendini ona doğru fırlatırken anlaşılmas bir gargara oldu. Bir sonraki öpücüğü yakıcıydı, dudakları Stuart'inkileri ayırıyordu. Stuart, Fiona'nın dilini emmesiyle başladı, sonra öpücüğü derinleştirerek onun istediğini yapmasına izin verdi.

Tanıkların önünde nişanlanmışlardı. Henüz dünyaya ilan edilmemiş ya da en yakın kilisede duyurulmamış olması önemli değildi. Fiona onundu ve Stuart da ona aitti.

Stuart ağırlığından kurtulduğuna sevinerek paltosunu çıkardı. Fiona'nın karnının bağını çözdü ve korsajını hafifçe açtı. Her de soğuğa karşı giydiği kat kat giysiler teker teker çıktı ve ikisi de sonsuz giysilerin düğmelerini açıp çözdükçe gülmeye başladılar.

Sonunda ateşin yanında birlikte durdular, vücut vücutaydılar, aralarında hiçbir şey yoktu. Fiona onun yanağını okşadı.

"*Seni* seviyorum, Stuart Cameron. Bana geri döndüğün için teşekkür ederim." "Ah, genç kız, senden uzak kalamazdım."

Bir sonraki öpücük geçmişteki tüm acıları sildi. Stuart ellerini Fiona'nın uysal vücudunda gezdirerek teninin ipeksi pürüzsüzlüğünden keyif aldı.

Onu kaldırdı ve yatağa taşıdı. Stuart onun üzerine tırmandı ve şöminenin üzerindeki saat gece yarısını gösterirken Stuart aşkının içine girdi. Fiona'nın gözleri yumuşayıp ona hoş geldin derken, Stuart'ın kalbi bir yıldır ilk kez rahatlamıştı.

Dışarıda kar pencereyi aşındırırken içeride Noel, sevgi ve yeni keşfedilen neşenin ortasında süzülüyordu.

GAIR VE PADRUIG ertesi sabah Tavin ve Neilan'a evlerine kadar eşlik etmeyi teklif etti. Broc onları Una, Donia ve Fiona'nın kendi aralarında hazırladıkları doyurucu bir kahvaltının ardından uğurladı.

Stuart'la birlikte küçük partiyi uğurlarken Fiona, "O bilge bir adam," dedi. Kar yağışı durmuş ve masmavi bir gökyüzünün altında kar yığınları halinde uzanıyordu. "Padruig, yani."

"Öyle iddia ediyor." Stuart Fiona'ya sıcak bir gülümseme gönderdi ve bu gülümseme Fiona'nın içinde bir arzu dalgası daha yarattı.

Bu sabah kendini çok farklı hissediyordu, tertemiz yıkanmış ve çok sevilmişti. Fiona ve Stuart gece boyunca birlikte yatmışlar, birbirlerini tekrar bulmadan önce aralıklarla uyuklamışlardı. Stuart'ın kollarında ağlamış, onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığını bir kez daha fark etmişti. Stuart onun gözyaşlarını öpmüş ve rahatlatıcı bir güçle ona sarılmıştı.

"Gair ve Padruig geri dönecek mi?" Fiona sordu.

"Muhtemelen hayır." Stuart onu içeriye, ana salonun sıcaklığına doğru götürdü, Broc da arkalarındaydı. "Gair parasını aldıktan sonra ortadan kaybolur. Bir sonraki hedefe, yani işe."

"Kilmorgan yakınlarındaki bir koya gitmelerini önerdiğini duydum," dedi Broc. "Ve gemilerini getirmelerini. Orası Mackenzie'lerin merkezi değil mi?"

"Öyle," dedi Stuart. "Şimdi terk edilmiş durumda. Ama Mackenzie kardeşlerin eve dönüş yolunu bulacaklarını sanıyorum. Her zaman bulurlar."

Broc üzgün görünüyordu. "Ben de sana borcumu *sgian dubh*. Onu zaferle sunmayı hayal ediyordum."

Stuart, "Padruig'in jestini aramızdaki barışın bir işareti olarak kabul edin," dedi. "Her şey yolunda."

Fiona iki adamın el sıkışmasını izledi ve sabırsızlığı içini sızlattı. "Her şey mi? Hayır, Stuart Cameron. Sen hâlâ aranan bir ." Kardeşiyle yüzleşti. "Bizi açgözlü kuzenlerimizden kurtardığı için Stuart'a borcunu ödemek istiyorsan, onun adını temize çıkar. İngiltere'deki, ordudaki ve diğer yerlerdeki tüm ahabplarına yaz ve onlara Stuart'a dokunulmaması gerektiğini söyle. Yanlışlıkla isyancı olarak listeye alındığını söyle. Herhangi bir şey. Ne olursa. Bu adamla evleneceğim, hayatımın geri kalanında askerler bir gece gelip onu götürecek diye endişelenmek istemiyorum."

Fiona'nın nefesi tükenirken Broc başını sallamaya başlamıştı bile. "Yapılacak.

Ben de kız kardeşimin bir kanun kaçağıyla evlenmesini istemiyorum."

"Mükemmel. Mektuplarınıza başlayabilmeniz için çalışma odanıza geçelim mi?" Fiona Broc'u kolundan sıkıca tuttu ve merdivenlere doğru çevirdi.

Stuart bir kahkaha attı. "Onun dediğini yapsan iyi olur, delikanlı."

"Evet." Broc, Stuart'a alaycı bir bakış fırlattı. "Neyle evlendiğini görüyor musun?"

", " dedi Stuart içtenlikle. "Ve bunun için onu çok seviyorum. O gerçekten bir merhamet meleği."

Stuart'ın sözleri ve gülümsemesi Fiona'yı tepeden tırnağa ısıttı. Kardeşini dışarı çıkardı, Stuart da onu takip etti, onun kahkahaları ve varlığı Fiona'nın isteyebileceği en güzel Noel hediyesiydi.

EPILOG

ON YIL SONRA

1756 **yılı**nın Hogmanay'ı tüm gürültüsüyle geldi. Stuart Cameron, eğlenenlerle dolu olan kendi evinin salonuna .

On yıl önce Noel'in ertesi günü Fiona'yla birlikte Cameron'ların evine vardıklarında, ev korktuğu kadar ıssız ve sessizdi. Ama Stuart'ın döndüğü haberi yayılınca, hizmetkârları ve ev halkı vadinin her köşesinden çıkagelmişti. Stuart'ın yakalandığını ve muhtemelen idam edileceğini duyduktan sonra saklanmışlardı ama şimdi lordlarını ve yeni hanımını karşılamak için yeniden ortaya çıkmışlardı.

On yıl sonra Stuart, ahşap kirişli tavandan, en büyük kızları Alina'nın çelenkleri dizmesine yardım eden eşi Fiona Cameron'a baktı. Köşede bir kemancı ve bir davulcu şarkı söylemeye hazır bir şekilde çalışıyordu. Bugün Hogmanay'dı ve First-Footer geldiğinde dans başlayacaktı.

İlk çocukları Alina annesine çok benziyordu, siyah saçlarını ve yeşil gözlerini paylaşıyordu. Aynı şekilde, iki yıl sonra dünyaya gelen en büyük oğulları Stuart Michael da -ona ikinci ismiyle hitap ediyorlardı. Üçüncü oğulları Broc, adını Fiona'nın erkek kardeşinin onuruna koymuştu. Tamamen Cameron'dı, parlak kızıl saçları ve mavi gözleri olan iri yarı bir delikanlıydı. Innis, en küçük kız, o da kızıl saçlı, iki yıl önce gelmişti. Şu anda boş makaralarla oynuyor, kutlamadan heyecan duyan bebek Una tarafından izleniyordu.

Umut, mutluluk ve iyileşmeyle geçen on yıl. On yıllık aşk. Ev sıcak ve doluydu, kahkahalar ve müzik her köşeden yankılanıyordu. Broc sözünü tutmuş, Stuart'ın adını temize çıkarmak için hükümet ve ordu üzerindeki nüfuzunu kullanmıştı. Artık Kasap'ın adamlarının ülkenin her köşesinde onu kovalamasından korkmayacaktı. Malcolm Mackenzie Kilmorgan düklüğüne geri döndüğünde, Mackenzie'lerin eski dostu Stuart'ın rahatsız edilmeden yaşamasını sağlamak için yardımını da eklemişti. Yine de Fiona ve kadınlardan oluşan ağı, İskoçya'dan kaçmak zorunda kalan İskoçyalılara yardım etmeye devam etmiş ve Stuart da ona yardım etmekten mutluluk duymuştu.

Broc kendine bir genç kız bulmuştu - korktuğu gibi herhangi bir erkekle evlenme şansına atlayacak üzgün bir dul değil, gözlerinde ateş olan güzel bir kadın. Broc'u sağlığına kavuşturmuş ve ona üç siyah saçlı oğul doğurmuştu. Broc değişmişti.

Tavin ve Neilan akıllıca bir kararla şanslarını Fransa'da denemeye karar vermişler ve bir daha dönmek üzere İskoçya kıyılarından ayrılmışlardı. Broc, en yakın akrabaları ve laird'leri olarak mülklerini devralmış ve küçük oğulları için emanet olarak saklamıştı.

Fiona dönerek yanından geçti ve eğilerek Stuart'ı dudaklarından öptü. Stuart'ın vücudu kıpırdandı, Fiona'yla birlikte geniş yataklarında birbirlerine sarıldıkları bu sabahki gibi bir sabah daha geçirmeyi arzuluyordu.

Fiona onun düşüncelerini bilerek aceleyle yoluna devam ederken ona göz kırptı.

"First-Footer!" Birisi aşağıdaki devasa kapıya vururken Michael bağırdı.

O ve kardeşi merdivenlerden aşağı koştular. Stuart, Innis'i yakalayıp peşinden gitti; Fiona ve Una da Alina'yla birlikte onun peşinden geliyordu.

Saatler on ikiyi vuruyordu. Eğer kapıdan giren ilk misafirin saçları siyahsa, tüm yıl boyunca şansları yaver giderdi. Eğer sarıysa ...

Michael sabırsızlıkla sürgüleri iterek açtı. Beyaz-gri saçlı, ufak tefek bir adam içeri girdi, arkasından karlar savruluyordu.

"Tam zamanında açtın. Taşaklarım donacak."

"Gair!" Fiona onu içeri çekerken bile sitemle baktı. "Sen İlk Ayak'sın. Broc ya da oğullarından biri olması gerekiyordu."

"Çocuklarını atlardan indiriyor, biraz zaman alıyor." Gair geniş bir gülümsemeyle gülümsedi. "Önemli değil. Çocukken saçlarım katran gibi siyahtı."

"Pekâlâ," dedi Fiona, boyun eğerek. "Seninle birlikte üst kattaki salona çıkacağım. Ama ceplerinize hiçbir şey girmeyecek, unutmayın."

Gair gözlerini . "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Padruig arkasından itti. "Kapa çeneni, Gair." Gri gözlerini Fiona'ya çevirdi. "Ben ona göz kulak olurum."

Padruig ve Gair pek farklı görünmüyorlardı. Aynı hava koşullarından yıpranmış yüzler, aynı pejmürde kıyafetler. Ama şişmanlamışlardı, iyi beslenmişlerdi ve paltoları, denizden tuzla kabuk bağlamış ve yolculuklarından dolayı çamur sıçramış olsa da, ince brokar ve kadifeden yapılmıştı. Söylentilere göre bir hazineye rastlamışlardı - hatta muhtemelen Fransız altınına bile.

Prens Teàrlach'a yardıma gelmişti. Kimse bu söylentiye doğrulayamazdı ve Gair ile Padruig de bundan kimseye bahsetmemişti.

"ederim," dedi Fiona Padruig'e. "Her zamanki gibi."

Padruig ona başıyla selam verdi. "Teşekkür ederim, genç kız." Ona şingirdayan küçük bir ipek çanta uzattı. "Senin ve küçüklerin için bir hediye."

Fiona çantayı gülümseyerek aldı, iplerini gevşetti ve içine baktı. Yüzünün rengi soldu. "Padruig..." dedi hayretle.

Padruig elini çantanın üzerine kapattı. "Asla sorma."

"Tabii ki sormam." Çantayı cebine soktu.

Üst kattaki kemanlar ve davullar çalmaya başladı. Broc, karısı ve çocuklarıyla birlikte kapıdan içeri süzüldü, Broc'un artık kendisini dik tutmak için sopaya ihtiyacı yoktu. Falkirk'teki yarasından geriye kalan tek şey hafif bir topallamaydı.

Fiona ona, baldızına ve yeğenlerine sarıldı. Selamlaşmalar arasında çocuklarının ellerinden tuttu ve müzik etraflarında dolaşırken herkesi üst kata çıkardı.

"Güzel bir Hogmanay," diye kemanların sesinden Stuart'a seslendi. "Üç bilge İskoçyalı ile birlikte."

Stuart ona doğru eğildi. "Ve benim güzel karım. Seni seviyorum, Fiona Cameron." "Ben de seni seviyorum, Stuart."

Davullar hızlandı, kemanlar çaldı ve Stuart karısını ve çocuklarını ilk dansın içine sürükledi, dünyası tamamlandı.

"VE SONSUZA DEK MUTLU YAŞADILAR."

Ian Mackenzie hikâyeyi beklenen cümleyle bitirdi ve Megan mutlu bir şekilde içini çekti.

Ian hikâyeyi anlatırken, diğer Mackenzie çocuklarının, Ian'ın kardeşlerinin ve Beth'in de dinlemek için içeri girdiklerini fark etmişti. Ian'ın oğlu Jamie, Ian'a hiç benzemese de -Ian'a göre çok şükür ki- ilk soru soran oldu. Bu olağan bir şeydi.

"MacNab. Padruig'in *sgian dubh*'undaki isim. Yaşlı Malcolm Mackenzie'nin annesi MacNab değil miydi?"

"Allison MacNab, evet." Ian ona yavaşça başını salladı. "Padruig'in akrabasıydı. Uzaktan. Aynı klandan."

"Gair ve Padruig gerçekten Fransız altınına sahip miydi?" Ian'ın en büyük kızı Belle sordu.

Ian omuz silkti. "Will Mackenzie de öyle düşünüyordu. Fiona'nın günlüğünde Padruig'in ona verdiği çantada ne olduğu yazmıyor."

"Altının bir kısmıydı," diye açıkladı Jamie. "Bundan eminim."

"Nereden biliyorsun?" Belle sordu. "Kimse kesin bir şey söylemediyse?"

"Çünkü Gair ve Padruig yaşlı alçaklardı. Tabii ki Fransız kralından bütün altını aldıklarını itiraf etmezlerdi." Jamie'nin büyük ağabeyinin alaycılığı kesindi.

Ateşi bol olan Belle tartışmaya başladı. Tartışma, aralarında Ian'ın kardeşleri Mac ve Cameron'ın da bulunduğu diğer Mackenzie'ler tarafından da ele alındı ve hepsinin paylaşacak bir fikri vardı.

Ian onların devam etmesine izin verirken bakışları mavi gözleri neşeyle parlayan Beth'e .

Ian, atalarının hayatta kalmak için savaştığı, kendilerini ve ailelerini güvende tutmak için kurnazlık ve hünerlerini kullandıkları geçmişin hikâyelerinden hoşlanıyordu. İskoçya'nın evcilleşmemiş olduğu bir dönemde yoğun bir şekilde yaşamış ve sevmişlerdi.

Ian dolu odaya gezdirirken, geçmiş ne kadar ilginç olsa da şimdi daha iyi olduğuna karar verdi. Ian'ın etrafı, onu seven ve onun da kendisini şiddetle sevdiği ailesi ve karısıyla çevriliydi.

Onun hayatını kurtarmışlardı, özellikle de eğilip yanağından open Beth'in. Ian'ın huzur içinde, sıcaklık ve sevgiyle çevrili bir şekilde oturabilmesini sağlamıştı.

Bu hepsinden daha gerçek bir hediye idi.

OKUDUĞUNUZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ! Bu roman, *Lord Ian Mackenzienin Deliliği* 'ile başlayan Mackenzies / McBrides serisinin bir parçasıdır. Bu seri ve diğerleri hakkında daha fazla bilgi için web siteme bakın: <https://www.jenniferashley.com> Daha fazla Mackenzie gelecek!

JENNIFER ASHLEY DE YAZIYOR

Tarihi Romanslar

Mackenzies / McBrides Serisi

Lord Ian Mackenzie'nin Deliliği

Leydi Isabella'nın Skandal Evliliği

Lord Cameron'Birçok ın Dük'ün

Mükemmel Eşi

Bir Mackenzie Ailesi Noel'i: Mükemmel Hediye

Elliot McBride'ın Baştan

Evcilleşmemiş Mackenzie

Daniel Mackenzie'nin Kötü İşleri

Skandal ve Düşes

Uygun Bir Mürebbiye İçin Kurallar

Çalınan Mackenzie Gelini

Bir Mackenzie Klanı Buluşması

Alec Mackenzie'nin Baştan Çıkarma Sanatı

Şeytani Lord Will

Bir Düzenbaz Skandal Bir Leydiyle

Tanışıyor Mackenzie Yuletide

(Bir Mackenzie Klanı Noel'inde basılmıştır)

Fiona ve Üç Bilge İskoçyalı

Regency Bon Bons

(Tatlı Regency romanları)

Düşesin Peşindeki Duke

BirLeydi Jane için İlk

Şans için bir öpücük

Tarihsel Gizemler

Kat Holloway "Merdiven Altı" Viktorya Dönemi Gizemleri

(Jennifer Ashley olarak
yazıyor) [A Soupçon of Poison](#)

[Merdiven Altında Ölüm](#)

[Kew Gardens'ta](#)

[ÖlümMerdiven Üstü](#)

[Skandal](#)

[Doğu Yakasında Cinayet](#)

[Kristal Saray'da Ölüm](#)

YAZAR HAKKINDA

New York Times çok satan ve ödüllü yazar Jennifer Ashley'in Jennifer Ashley, Allyson James ve Ashley Gardner adlarıyla romantizm, şehir fantezisi, gizem ve tarihi kurgu alanlarında yayınlanmış 100'den fazla romanı ve novellası bulunmaktadır. Jennifer'ın kitapları bir düzineden fazla dile çevrilmiş ve *Publisher's Weekly* ve *Booklist*'te yıldızlı eleştiriler almıştır. Jennifer yazmadığı zamanlarda müzik çalmaktan (gitar, piyano, flüt), okumaktan, yürüyüş yapmaktan ve oyuncak bebek evi minyatürleri yapmaktan hoşlanıyor.

Jennifer'ın kitapları hakkında daha fazla bilgiye

<http://www.jenniferashley.com> adresinden ulaşabilirsiniz.

Yeni yayınlarından haberdar olmak için haber bültenine buradan katılabilirsiniz:

<http://eepurl.com/47kLL>

TELİF HAKKI

Fiona ve Üç Bilge İskoçyalı

Telif Hakkı © 2020 Jennifer Ashley

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm Hakları Saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu hikaye ilk olarak antolojide yayınlandı: *A Very Highland Holiday Collection*

Kapak tasarımı Kim Killion'a ait

İçindekiler

[Başlık](#)

[Sayfa](#)

[İçindekiler](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Sonsöz](#)

[Ayrıca Jennifer Ashley](#)

[Yazar Hakkında Telif](#)

[Hakkı](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

